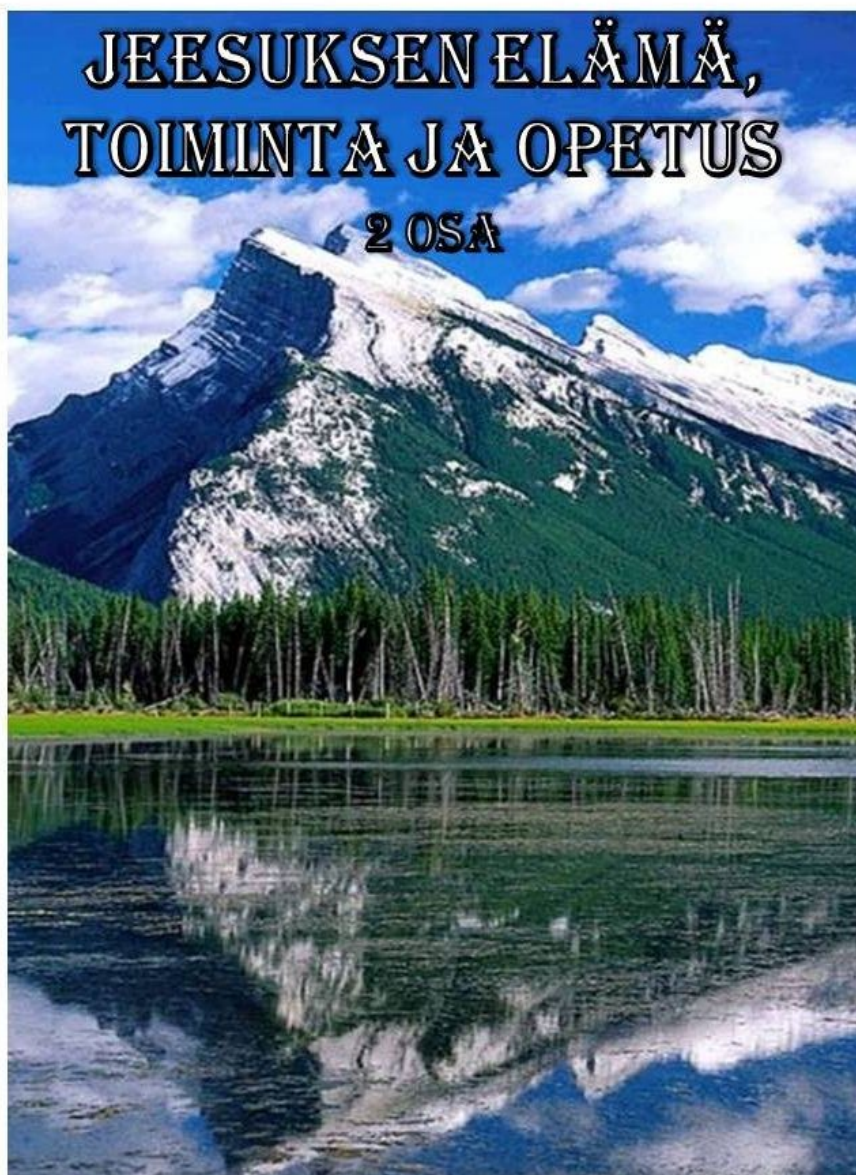

SAPATTIKOULULÄKSYT

4 NELJÄNNES 2011

**JEESUKSEN ELÄMÄ,
TOIMINTA JA OPETUS**

2 OSA

Erikoissapattikolehti menee Boliviaan
Muistakaa antaa uhrilahjanne rakkauden ja kiitollisuuden osoituksena

14

Sapattina 1. lokakuuta 2011

Seurakunta ja sen perusta

”Kristuksen seurakunta, vaikka kuinka heikko ja puutteellinen se saattaakin olla, on ainoa asia maan päällä, jolle Hän suo korkeimman arvonantonsa... Herralla on kansa, valittu kansa, Hänen seurakuntansa, jonka tulee olla Hänen omansa, Hänen oma linnoituksensa, minkä Hän pitää synnin ryvettämässä kapinoivassa maailmassa.” -In Heavenly Places

”Seurakunta on Jumalan linnoitus, pakopaikka, jota Hän pitää kapinoivassa maailmassa. Mikä tahansa Hänen pyhän luottamuksensa pettäminen on petos Häntä kohtaan, joka on ostanut ihmisen kallisarvoisella ainoan Poikansa verellä. Läpi koko maailman historian uskolliset sielut ovat olleet perustamassa seurakuntaa maan päälle.” -Our High Calling

Jeesuksen tunnustaminen Jumalan Pojaksi

1. Vaikka Jeesus saarnasi ja paransi julkisesti täyttäen Raamatun kirjoituksia, mikä rajoittunut käsitys Hänen aikalaisillaan oli siitä, kuka Hän oli? Matt. 16:13, 14.

”Surukseen opetuslasten oli pakko tunnustaa, ettei Israel ollut tuntenut Messiaastaan. Jotkut olivat kuitenkin, nähdessään Hänen ihmetyönsä, sanoneet Hänen olevan Daavidin pojan. Kansanjoukot, joita Hän oli ruokkinut Betsaidassa, olivat halunneet Hänet Israelin kuninkaaksi. Monet olivat valmiit pitämään Häntä profeettana, mutta he eivät uskoneet Häneen Messiaana.” -AT s. 395.

2. Mutta keneksi Hänen opetuslapsensa Hänet uskoivat? Kuka teki mahdolliseksi heille ymmärtää tämän? Matt. 16: 15-17.

”Pietarin tunnustama totuus on uskovan ihmisen uskon perustus. Jeesus itse sanoi sen olevan iankaikkisen elämän. Mutta tämän tiedon omistaminen ei saanut olla syynä itsekorotukseen. Pietarille ei tämä ollut paljastunut hänen oman viisautensa tai hyvyytensä avulla. Ihminen ei itse voi koskaan hankkia tietoa jumaludesta. »Se on korkea kuin taivas — mitä voit tehdä; syvempi kuin tuonela — mitä voit ymmärtää?» Job 11:8. Vain lapseuden henki voi paljastaa meille Jumalan syviä asioita, joita »silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut». »Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta...’ 1 Kor. 2: 9, 10.” -AT s. 395-396.

Seurakunnan alkuperä

3. Mitä Jeesus paljasti opetuslapsilleen Pietarin innoitetun tunnustuksen pohjalta? Mikä suunnitelma sai tästä alkunsa? Matt. 16:18, alkuosa.

”Sana Pietari merkitsee kiveä, vierivää kiveä. Pietari ei ollut kallio, jolle seurakunta perustettiin. Helvetin portit voittivat hänet, kun hän kiroten ja vannoen kielsi Herransa. Seurakunta rakennettiin perustukselle, jota helvetin portit eivät voineet voittaa. Vuosisatoja ennen Vapahtajan syntymää Mooses oli viitannut Israelin pelastuksen kallioon. Psalmien tekijä oli laulanut »pelastukseni kalliosta». Jesaja oli kirjoittanut: »Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin perustuskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujasti perustetun.» 5 Moos. 32: 4; Ps. 62: 8; Jes. 28: 16. Pietari itse kirjoittaessaan innoituksen valtaamana, soveltaa tämän ennustuksen Jeesukseen. Hän sanoo: »Jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. Ja tulkaa Hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi. 1 Piet. 2: 3 - 5 .” -AT s. 396.

4. Minkä hämmästyttävän julistuksen Jeesus lausui seurakuntansa olemassaolosta? Matt. 16:18, loppuosa.

”Jumalan ja kaikkien taivaan olentojen ja helvetin näkymättömän sotajoukon edessä Kristus perusti seurakuntansa elävälle kalliolle. Tuo kallio on Hän itse — Hänen oma ruumiinsa, joka meidän tähtemme on murrettu ja särjetty. Tälle perustukselle rakennettua seurakuntaa helvetin portit eivät tule voittamaan. Miten heikolta seurakunta näyttikään, kun Jeesus lausui nämä sanat. Oli vain kourallinen uskovaisia, joihin kaikki pahojen henkien ja pahojen ihmisten viha kohdistuisi, mutta Kristuksen seuraajien ei kuitenkaan tarvitsisi pelätä. Rakennettuina voimansa kalliolle heitä ei voitaisi kukistaa. Kuudentuhannen vuoden ajan usko on rakentanut Kristukselle. Kuusituhatta vuotta Saatanan vihan aallot ja myrskyt ovat lyöneet pelastuksemme Kalliota vastaan, mutta se seisoo järkkymättömänä.” -AT s. 396-397.

Valtakunnan avaimet

5. Miten termi ”taivasten valtakunnan avaimet” pitäisi ymmärtää? Matt. 16:19

”»Taivasten valtakunnan avaimet» ovat Kristuksen sanat. Kaikki Pyhän Raamatun sanat ovat Hänen sanojaan, ja ne sisältyvät tähän. Näillä sanoilla on valta avata ja sulkea taivas. Ne selittävät, millä ehdoilla ihmiset otetaan vastaan

tai hylätään. Näin niiden työ, jotka saarnaavat Jumalan sanaa, on joko elämän tuoksu elämäksi tai kuoleman lemu kuolemaksi. Heidän tehtävänsä tulokset vaikuttavat ikuisuuteen asti. Vapahtaja ei uskonut evankeliumityötä yksin Pietarille. Toistaessaan myöhemmin Pietarille lausumansa sanat Hän sovellutti ne välittömästi seurakuntaan. Ja pääasiassa sama lausuttiin myös kahdelletoista apostolille uskovain joukon edustajina. Jos Jeesus olisi antanut erikoisen vallan yhdelle opetuslapsista syrjäyttäen toiset, emme tapaisi heitä niin usein kiistelemässä siitä, kuka oli suurin. He olisivat taipuneet Mestarinsa tahtoon ja kunnioittaneet sitä, jonka Hän oli valinnut.” -AT s. 397.

6. Minkä periaatteen Jeesus asetti, kun Hän puhui kirkosta tai seurakunnasta toista kertaa? Matt. 18:17.

”Herramme opettaa, että kristittyjen väliset vaikeudet on selvitettävä seurakunnan piirissä. Niitä ei pitäisi ilmaista niille, jotka eivät pelkää Jumalaa. Jos kristitty joutuu kärsimään vääryyttä veljiensä taholta, älköön hän kääntykö uskottomien tuomioistuimen puoleen, vaan seuratkoon Kristuksen opetusta. Koettakoon hän kostamisen sijasta pelastaa veljensä. Jumala valvoo niiden etuja, jotka rakastavat ja pelkäävät häntä, ja me saamme luottavaisesti jättää asiamme hänen hoitoonsa, joka tuomitsee vanhurskaasti.” - KV s. 178.

”Kristus antaa voiman seurakunnan äänelle. 'Totisesti: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te vapautatte maan päällä, on myös taivaassa vapautettu.' Sellaista ei hyväksytä, että yksi ihminen puoltaa omia näkemyksiään, jotka hän on valinnut piittaamatta seurakunnan näkemyksistä. Jumala on antanut korkeimman vallan taivaan alla seurakunnalleen. Jumalan ääntä Hänen yhtenäisessä kansassaan tulee kunnioittaa.” -TfC vol. 3.

Järkkymätön perustus

7. Miten seurakunnan vankkaa perustusta kuvataan muissa Uuden Testamentin jakeissa? Ef. 2:20-22; Kol. 1:18.

”»Kristus on jokaisen miehen pää.» Jumala, joka on asettanut kaikki Hänen jalkainsa alle, on »antanut Hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on Hänen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää». 1 Kor. 11:3; Ef. 1: 22, 23. Seurakunta on rakennettu Kristukselle, joka on sen perustus, sen on toteltava Kristusta johtajanaan. Sen ei tule luottaa ihmiseen eikä olla ihmisen hallittavana. Monet väittävät, että luottamustehtävä seurakunnassa antaa heille oikeuden määrätä, mitä toisten ihmisten tulee uskoa ja mitä heidän tulee tehdä. Jumala ei hyväksy tällaista vaatimusta. Vapahtaja lausui: »Te olette kaikki veljiä.» Kaikki ovat alttiita kiusauksille ja taipuvaisia erehtymään. Emme voi antautua

yhdenkään rajallisen olennon johdettaviksi. Uskon kallio on Kristuksen elävä läsnäolo seurakunnassa. Siihen voi heikoinkin luottaa, ja ne, jotka luulevat olevansa vahvimpia, tulevat osoittautumaan heikoimmiksi elleivät he ota Kristusta voimakseen. »Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin, ja tekee lihan käsivarreksensa.» Herra »on kallio», »autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat». Jer. 17: 5; 5 Moos. 32: 4; Ps. 2: 12.” -AT s. 397, 308.

Mietiskelyä varten

”Kristuksen seurakunta on alituudessa vaarassa. Saatana yrittää tuhota Jumalan kansan, ja yhden ihmisen mieli, yhden ihmisen arviointi ei ole riittävä, että siihen voitaisiin luottaa. Kristus haluaisi seuraajansa yhteen seurakuntaan, noudattamaan määräyksiä, sääntöjä ja kurinalaisuutta, kaikki toistensa alaisina pitäisivät toisia korkeammassa arvossa kuin itseään. Yksimielisyys ja luottamus ovat elintärkeitä seurakunnan menestykselle. Jos jokainen seurakunnan jäsen tuntee olevansa vapaa liikkumaan välittämättä muista, valitsemaan oman tiensä, miten seurakunta voisi olla mitenkään turvassa vaaran hetkellä? Seurakunnan menestys ja olemassaolokin riippuvat täsmällisestä, yksimielisestä toiminnasta ja jäsenten välisestä luottamuksesta. Kun kriittisen hetken koittaessa joku soittaa hälytyskelloja, tarvitaan täsmällistä ja aktiivista työskentelyä, ilman pysähtymistä tutkimaan ja kyselemään koko asiaa alusta loppuun, siten antaen viholliselle etulyöntiaseman viivyttelämällä, kun yhtenäinen toiminta voisi pelastaa monia sieluja kadotukselta.” -TftC vol. 3.

Lisätutkimista varten

Matt. 16:13-19; Mark. 8:27-30; Luuk. 9:18-20; Apostolien teot s. 12, 13, 85, 86; Profeetat ja Kuninkaat s.388, 399

Vertailua

Vertaa omaa henkilökohtaista näkemystäsi seurakunnasta siihen, minkälainen kuva siitä annettiin Jeesuksen sanomassa.

15

Sapattina 8. lokakuuta 2011

Jos joku ei suostu kuuntelemaan

”Herra toivoo seuraajiensa olevan hyvin varovaisia suhteessaan toisiinsa. Heidän tulee nostaa, parantaa ja auttaa. Mutta seurakunnassa ei saa laiminlyödä tarpeellista kuria. Jäsenten on pidettävä itseään kuin koulun oppilaina ja

opeteltava kehittämään luonnettaan korkean kutsumuksensa arvoiseksi. Täällä alhaalla olevassa seurakunnassa Jumalan lasten on valmistauduttava liittymään ylhäällä olevaan seurakuntaan. Ne, jotka täällä elävät sopusoinnussa Kristuksen kanssa, voivat odottaa iankaikkista elämää lunastettujen parissa.” - TA 3 s. 196.

Jos veli lankeaa

1. Mikä vastuu on uskovilla seurakunnassa, jos synti saa veljestä otteen? Miten häntä tulee kohdella? Gal. 6:1; Jaak. 5:19,20.

"Jos Kristus on sinussa 'kirkkauden toivo', sinulla ei ole halua tarkkailla muita paljastaaksesi heidän erehdyksensä. Sen sijaan, että pyrkisit syyttämään ja tuomitsemaan, pyritkin auttamaan, siunaamaan ja pelastamaan. Kun olet tekemisissä hairahtuneiden kanssa, noudatat seuraavaa neuvoa: 'Ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen' (Gal. 6:1). Palautat mieleesi kuinka monta kertaa itse olet erehtynyt ja kuinka vaikeaa oli löytää oikealle tielle, kun sen olit kerran jättänyt. Et työssä veljeäsi suurempaan pimeyteen vaan sydän täynnä sääliä kerrot häntä uhkaavasta vaarasta." -VS s. 137.

"Näin, että monet ovat hyötyneet siitä, kun Jumala on näyttänyt, miten syntisiä ja erehtyneitä kohdellaan. ... Toisten tunteita täytyy käsitellä hyvin hienovaraisesti. Jokaisen tulisi oppia huomauttamaan hienovaraisesti toisten virheistä. Veljen tulisi hoitaa tämä asia suurella nöyryydellä ja miettiä omia heikkouksiaan, ettei joutuisi itse kiusaukseen." -Testimonies for the Church vol. 1.

2. Mikä lupaus on annettu Kristuksen armossa ja vanhurskaudessa kaikille, jotka nöyryyvät ja myöntävät virheensä? Snl 28:13.

"Kuinka ne erehtyvätkään, jotka ajattelevat, että syntien tunnustaminen vahingoittaa heidän arvokkuuttaan ja vähentää heidän vaikutusvaltaansa toisiin ihmisiin. Pitämällä kiinni tästä erheellisestä ajatuksesta, monet eivät tunnusta puutteitaan ja näin ollen voita virheitään, joita ovat tehneet toisille. Näin he katkeroitavat elämänsä ja heittävät varjon toisten elämän ylle. Syntienne tunnustaminen ei vähennä teidän arvokkuuttanne. Luopukaa tästä väärästä arvokkuudesta. Kaatukaa tähän kallioon ja murtukaa; Kristus antaa teille todellisen taivaisen arvokkuuden. Ylpeys, itsekorotus tai itsevanhurskaus ei saisi estää ketään tunnustamasta syntejään, vaan että hän voisi tarttua lupauksiin. Älkää kätkekö mitään Jumalalta älkääkä laiminlyökö virheidenne tunnustamista veljillenne. 'Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte.' Jaak. 5:16. Jos yksikin synti on jäänyt tunnustamatta, sen joutuu kohtaamaan viimeisellä tuomiolla. On paljon parempi kohdata syntimme nyt ja tunnustaa sekä hyljätä ne, kun meillä on vielä Välittäjä puhumassa meidän puolestamme. Älkää laiminlyökö Jumalan tahdon tuntemista tässä asiassa. Teidän

sielunne terveys ja toisten pelastus riippuu siitä, miten menettelette tämän asian kanssa. 'Nöyrytykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi. Ja heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen.' 1. Piet. 5:6,7. Nöyrä ja katuva sydän pystyy arvostamaan Jumalan rakkautta ja Golgatan ristiä. Se joka hyväksyy ehdot päästäkseen osalliseksi Jumalan mielisuosiosta, saa runsaita siunauksia." -Selected Messages

Kristuksen hengessä

3. Minkä tarkan ohjeen Herra on antanut koskien syntiin langenneen ihmisen saamista takaisin Hänen yhteyteensä? Matt. 18:15; Sananlaskut 25:9, 10.

"Älä kerro toisille rikkomuksesta. Jos kerrot yhdelle, tämä kertoo toiselle ja niin edelleen, ja huhu kasvaa jatkuvasti ja rikkomusta suurennellaan, kunnes koko seurakunta joutuu kärsimään. Järjestä asia 'kahden kesken'. Tämä on Jumalan suunnitelma." -TA 3 s. 193.

"Hän on puolustellut tapaansa puhua pahaa veljestä tai sisaresta tai naapuristaan toisille, ennen kuin on puhunut asianomaisen henkilön kanssa Jumalan antamien ohjeiden mukaan. ... Hän on toiminut väärin, kun ei ole puhunut sen kanssa, joka on häntä loukannut selvittääkseen asian kahden kesken. Näin toimien hän on ollut tottelematon Jumalalle ... polkenut jalkoihinsa veljensä tai naapurinsa. Miten hän on yrittänyt päästä tästä taakasta eroon? Katuiko hän laiminlyöntiänsä, ettei ollut puhunut tämän kanssa virheestä, vaan lohduttautunut toisella synnillä puhuen toiselle henkilölle veljensä puutteista? Onko tämä sopiva tapa saada rauha, tekemällä syntiä? T. 2.

4. Minkä neuvon Vapahtaja antoi siihen tilanteeseen, jos veli ei kuuntele vaan jatkaa synnissä elämistä? Matt. 18:16

"Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'(Matt. 18: 16). Ota mukaasi sellaisia, jotka ovat hengellisiä, ja puhu erehtyneen kanssa rikkomuksesta. Hän voi suostua veljiensä yhteiseen vetoomukseen. Kun hän näkee heidän yksimielisyytensä asiasta, se voi hänellekin valjeta." -TA 3 s. 195.

"Murhasta syytettyä ei saanut tuomita vain yhden todistajan lausunnon nojalla, vaikka todistusaineisto yleensäkin puhuisi häntä vastaan. Herra antoi tästä ohjeen: 'Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, surmattakoon tappaja todistajien antaman todistuksen nojalla; mutta yhden todistajan todistuksen nojalla älköön ketään kuolemalla rangaistako' (4 Moos. 35: 30). Mooses sai Kristukselta nämä ohjeet Israelia varten, ja kun Suuri Opettaja maan päällä ollessaan neuvoi opetuslapsiaan kohtelemaan hairahtuneita oikein, hän toisi tämän opetuksen, ettei

yhden henkilön todistus riittänyt vapauttamaan eikä tuomistamaan. Riitakysymyksiä ei pidä ratkaista yhden henkilön näkemysten ja mielipiteiden perusteella. Kaikissa tällaisissa tapauksissa kuultakoon yhteisvastuullisesti kahta tai useampaa, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistaja sanalla' (Matt. 18: 16)." -PP s.497, 498.

Toinen mahdollisuus

5. Kenen pitäisi Jeesuksen mukaan auttaa syntiin langennutta, jos hän ei suostu kuuntelemaan neuvoja läheisiltä veljiltään? Matt. 18:17, alkuosa.

"Herra koettelee ja tutkii kansaansa. Te voitte olla miten ankaria ja arvostelevia tahansa suhteessanne oman luonteenne virheisiin, mutta olkaa hyväntahtoisia, sääliäisiä ja tahdikkaita suhteessanne toisten virheisiin. Kysykää joka päivä: onko sisimpäni turmeltumaton, vai onko sydämeni väärässä? Anokaa vakavasti, että Herra vapauttaisi teidät kaikesta petoksesta tässä asiassa. Iankaikkiset asiat ovat vaakalaudalla. Monien tavoittellessa kunniaa ja ahnehtiessa voittoa, etsittekö te, rakkaat veljeni, koko sydämestänne varmuutta Jumalan rakkaudesta huutaen: Kuka tahtoo näyttää minulle, miten minun tulee tehdä kutsumiseni ja valitsemiseni lujaksi?" -TA 2 s. 21.

6. Mitä tulisi kuitenkin tehdä, mikäli kuuliaisuuden hyljännyt ei noudata koko seurakunnan neuvoja? Matt. 18:17, loppuosa, 1.Kor. 5:1, 9, 11.

"Jos hän ei kuule heitä', mitä sitten on tehtävä? Onko muutamien harvojen johtokunnan kokouksessa otettava vastuu erehtyneen erottamisesta?... Seurakunnan on toimittava, kun sen jäsenet ovat kysymyksessä... Ellei hän välitä seurakunnan äänestä, jos hän torjuu kaikki yritykset, mitä tehdään hänen auttamisekseen, niin seurakunta on vastuussa hänen erottamisestaan. Hänen nimensä on silloin pyyhittävä pois kirjoista. Ei kukaan seurakunnan virkailija saa neuvoa, ei mikään valiokunta ehdottaa eikä mikään seurakunta äänestää, että väärintekijän nimi poistettaisiin seurakunnan kirjoista, ennen kuin Kristuksen antamaa ohjetta on tarkoin seurattu. Kun tätä ohjetta on noudatettu, seurakunta on puhdistanut itsensä Jumalan edessä. Paha on silloin paljastettava sellaisena kuin se on ja poistettava, jottei se leviäisi yhä laajemmalle. Seurakunnan hengellinen terveys ja puhtaus on säilytettävä, jotta se voisi seisoa Jumalan edessä tahrattomana puettuna Kristuksen vanhurskauden vaippaan." -TA 3 s. 195.

Etsikää sovintoa

7. Vaikka syntiin langennut saattaa olla joutunut seurakunnan uskovaisten joukon ulkopuolelle, mikä on silti tarpeellista? 2.Thes. 3:13-

15.

"Jos erehtyvää katu ja alistuu Kristuksen kuriin, hänet on pantava vielä koetukselle. Ja vaikka hän ei katuisikaan, ja vaikka hän on seurakunnan ulkopuolella, on jumalanpalvelijain kuitenkin työskenneltävä hänen hyväkseen. Heidän on hartaasti yritettävä saada häntä katumukseen. Olipa hänen rikkomuksensa miten raskaat tahansa, hänelle on annettava anteeksi ja hänet on jälleen lausuttava tervetulleeksi lammashuoneeseen, jos hän antautuu Pyhän Hengen vaikutuksen alaiseksi ja tunnustamalla ja hylkäämällä syntinsä todistaa katuvansa. Hänen veljiensä tulee rohkaista häntä oikealla tiellä ja kohdella, kuten toivoisivat itseään kohdeltavan, jos he olisivat hänen paikallaan. Heidän on tarkattava itseään, etteivät hekin joutuisi kiusaukseen." -TA 3 s. 195, 196.

Mietiskelyä varten

"Kaikki ne ponnistelut, joita tehdään erehtyneen pelastamiseksi, voivat osoittautua hedelmättömiksi. Hän voi maksaa hyvän pahalla. Hän voi suuttua ennemminkin kuin tulla vakuuttuneeksi. Mitä sitten tapahtuu, jos hän vain kuuntelee mutta jatkaa silti huonoa käytöstään? Näin käy usein. Toisinaan kaikkein hienovaraisinkaan nuhde ei saa aikaan hyviä tuloksia. Silloin se siunaus, jonka auttava henkilö halusi tulevan autettavalle, jos tämä olisi käyttäytynyt hyvin ja jättänyt pahan tekemisen, tuleekin auttajalle. Jos erehtynyt haluaa pysyä synnissä, kohdelkaa häntä hyvin ja jättäkää hänet taivaalliselle Isälle. Teidän sielunne on vapaa, hänen syntinsä ei enää kosketa teitä, ette ole siitä osallisia. Jos hän joutuu kadotukseen, hänen verensä vaaditaan hänen kädestään." -Testimonies for the Church vol. 2.

Lisätutkimista varten

1. Joh 1:8-10; 2:1, 2; 1. Kor. 5:1-11; 1. Thes. 5:14; 1.Tim. 5:19; KV s.177, 178

Täydennä jae:

"Jos veljesi _____ sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä _____; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi."

16

Sapattina 15.lokakuuta 2011

Jeesuksen seuraaja

"Teitä odottaa työ sekä seurakunnassa että sen ulkopuolella. 'Siinä minun Isäni

kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää' (Joh. 15: 8). Hedelmät, joita tuotamme, ovat ainoa todistus puun laadusta maailmalle. Se on todistus opetuslapseudestamme. Jos meidän tekemme elävän viinipuun oksina kantavat runsaita terttuja kallisarvoista hedelmää, silloin me hänen poikinaan ja tyttärinään kannamme maailman edessä Jumalan omaa tunnusmerkkiä. Silloin olemme eläviä kirjeitä, jotka kaikki tuntevat ja joita kaikki lukevat." -TA 2 s. 114.

Itsensä kieltäminen

1. Parantamisen ja saarnaamisen lisäksi, mitä Jeesus yritti selittää opetuslapsilleen tapahtuvan Hänen maallisen tehtävänsä lopussa? Mark. 8:31; Luuk. 9:22. Mitä opetuslapset kuitenkin kuvittelivat Hänen tulevaisuudestaan? Mikä samankaltainen tilanne on olemassa nykypäivänäkin?

"Ennen ristiinnaulitsemistaan Vapahtaja selitti opetuslapsilleen, että hänen oli kuoltava ja noustava jälleen ylös haudasta; ja enkeleitä oli saapuvilla painaakseen hänen sanansa heidän mieleensä ja sydämeensä. Mutta opetuslapset odottivat ajallista vapautusta Rooman ikeestä, eivätkä he voineet sietää sitä ajatusta, että hän, johon heidän kaikki toiveensa keskittyivät, kärsisi häpeällisen kuoleman. Ne sanat, mitkä heidän olisi pitänyt muistaa, he unohtivat; ja kun koetuksen aika tuli, he olivat valmistautumattomia. Jeesuksen kuolema teki tyhjäksi heidän toivonsa yhtä täydellisesti, kuin jos hän ei olisi heitä ennakolta varoittanutkaan. Raamatun ennustukset ilmoittavat meille tulevaisuuden yhtä selvästi kuin Kristuksen sanat ilmoittivat sen opetuslapsille. Koetusajan lopputapahtumat ja valmistautuminen hädän aikaa varten on selvästi esitetty. Mutta suuret joukot tietävät näistä totuuksista yhtä vähän, kuin jos niitä ei olisi koskaan ilmoitettu. Saatana on valmiina hävittämään jokaisen vaikutuksen, joka antaisi ihmisille viisautta pelastumiseen, ja hädän aika yllättää heidät valmistumattomina." -ST s. 581.

2. Mihin etuoikeus saada olla Jeesuksen opetuslapsi oli yhteydessä? Mitkä kaksi toimintaa ovat osa opetuslapseutta? Matt. 16:24; Mark. 8:34; Luuk. 9:23. Kuka on luonnollisesti kykenevä siihen?

"kunnes heidät voitettiin ja tuo kidutusväline sidottiin heihin kiinni. Mutta Jeesus kehoitti opetuslapsiaan ottamaan ristinsä ja kantamaan sitä Hänen jäljessään. Vaikka opetuslapset vain hämärästi käsittivät Hänen sanansa, ne viittasivat siihen, että heidän oli alistuttava katkerimpaan nöyryytykseen — nöyrytymään aina kuolemaan saakka Kristuksen tähden. Täydellisempää itsensä antamista eivät Kristuksen sanat olisi voineet kuvata. Mutta Hän oli alistunut tähän kaikkeen heidän tähtensä. Jeesus ei pitänyt taivasta toivottuna paikkana meidän ollessamme kadotettuja. Hän vaihtoi taivaan salit häväistyksen ja herjausten

täyttämään elämään ja häpeälliseen kuolemaan. Hän, joka omisti taivaan verrattomat aarteet, tuli köyhäksi, jotta me Hänen köyhyydestään rikastuisimme. Meidän on seurattava Hänen kulkemaansa polkua” -AT s. 400

"Niiden, jotka haluavat saada pyhityksen siunauksen, on ensin opittava uhrautumisen merkitys. Kristuksen risti on se keskipiste, joka säteilee 'iankaikkista ja määrätöntä kirkautta'. 'Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea', Kristus sanoo, 'hän kieltaköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua' (2 Kor. 4: 17; Matt. 16: 24). Se suloinen tuoksu, jota rakkautemme lähimmäisiimme levittää, ilmaisee rakkautemme Jumalaan. Kärsivällinen palveleminen tuo levon sielulle. Israelin hyvinvointia edistää nöyrä, uuttera, uskollinen uurastus. Jumala tukee ja vahvistaa sitä, joka on halukas seuraamaan Kristuksen jalanjalkia." -Apostolien Teot s. 430

Iankaikkisia arvoja

3. Mitä Jeesus opetti koskien niitä, jotka eivät seuranneet Häntä – jotka laittoivat itsensä etusijalle (niin kuin he sillä voisivat pelastaa itsensä)? Mutta mitä vakuutetaan niille, jotka asettavat Jeesuksen ja Hänen kunniansa etusijalle? Matt. 16:25; Mark. 8:35; Luuk. 9:24.

»Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.» Itsekkyyks on kuolemaa. Ei ainoakaan ruumiin elin voisi elää, jos se rajoittuisi palvelemaan vain itseään. Ellei sydän lähettäisi elämää antavaa verta jäseniin ja päähän, se menettäisi nopeasti voimansa. Kuten veri meissä, niin Kristuksen rakkaus hajaantuu Hänen salaperäisen ruumiinsa jokaiseen osaan. Me olemme toistemme jäseniä, ja sielu, joka kieltäytyy jakamasta toisille, menehtyy. Ja »mitä se hyödyttää ihmistä», sanoi Jeesus »vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaksi?»” -AT s. 401.

4. Minkä valinnan jokainen ihminen maan päällä joutuu tekemään? Mitkä ovat sen valinnan hinta ja riskit? Matt. 16:26; Mark. 8:36; Luuk. 9:25.

"Samoin ihmiset tänä aikana etsivät kiihkeästi maallista aarretta. Itsekkäät, kunnianhimoiset ajatukset valtaavat heidän mielensä. Saadakseen maailmallista rikkautta, kunniaa tai valtaa he asettavat ihmisten säädökset, perimätiedot ja vaatimukset Jumalan vaatimusten yläpuolelle. Hänen sanansa aarteet ovat heiltä kätöksissä." -KV s. 68.

"Kun ajattelee sitä ihanaa perintöä, josta ihminen voi päästä osalliseksi, niin 'mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaksi' (Matt. 16: 26)? Hän saattaa olla köyhä, mutta hänellä on kuitenkin omassa itsessään omaisuus ja rikkaus, jollaista maailma ei kykenisi milloinkaan antamaan. Synnistä lunastettu ja puhdistettu

sielu, kaikkine Jumalan palvelukseen pyhitettyine jaloine kykyineen, on suunnattoman arvokas; ja taivaassa, Jumalan ja pyhien enkelien tykönä, vallitsee riemu yhdestäkin lunastetusta sielusta - riemu, joka kaikuu pyhää voitoniloa ilmaisevina lauluina." -TKL s. 112.

5. Mikä maailmassa on arvokkaampaa kuin iankaikkinen elämä? Mark. 8:37.

"Jahdatessaan maallisia rikkauksia ihminen on vaarassa menettää kaiken; kuumeinensa halussa hankkia maallisia aarteita korkeammat kiinnostukset unohtuvat. Huoli ja hämmennys, jotka liittyvät maallisten aarteiden haalimiseen, eivät jätä aikaa eikä halua arvioida iankaikkisen rikkauten arvoa... 'Missä aarteesi on, siellä sydämesi on.' Ajatuksilla, suunnitelmilla ja motiiveilla on maallinen muotti, ja sielu tahraantuu ahneudesta ja itsekkyydestä. 'Mitä hyötyä on ihmisille, jos hän saa koko maailman, mutta menettää sielunsa?'" -Counsels on Stewardship

"Tämä on kysymys, joka koskee jokaista vanhempaa, jokaista opettajaa, jokaista opiskelijaa, jokaista ihmisolentoa olipa hän nuori tai vanha. Ei Mikään hanke tai suunnitelma ole kestävä tai täydellinen, jos se ottaa huomioon vain tämän elämän lyhyet vuodet eikä varaudu loppumatonta tulevaisuutta varten. Opetettakoon nuoria ottamaan ikuisuus laskelmiinsa. Opetettakoon heitä valitsemaan kestävät periaatteet ja etsimään katoamattomia rikkauksia - hankkimaan itselleen 'loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele'; tekemään itselleen ystäviä 'väärällä mammonalla', niin että sen loppuessa nämä ottaisivat heidät 'iäisiin majoihin' (Luuk. 12: 33; 16: 9)." -EK s. 139.

Ilo palveluksessa

6. Mikä palveluksen ilo kohtaa joka päivä niitä, jotka ovat valinneet olla Kristuksen opetuslapsia? Mikä tuleva kirkkaus saattaa pimentoon kaiken, mitä on tämän maan päällä? Matt. 19:28, 29; 16:27.

"On ihmisiä, jotka Kristuksen tähden ovat luopuneet kaikesta. Omia ajallisia etujaan, yhteiskunnan, perheen ja ystävien suomaan iloa ja nautintoa he ovat pitäneet vähemmän tärkeinä kuin Jumalan valtakunnan etuja. Olkoonkin, että talot ja maat, ystävät ja sukulaiset ovat heille rakkaita, ne eivät kuitenkaan ole heidän syämässään ensimmäisellä sijalla syrjäyttäen Jumalan asian. Niille, jotka menettelevät näin ja uhraavat elämänsä totuuden edistämiseksi, monien poikien ja tyttörien saattamiseksi Jumalan luo, kuuluu lupaus, että he tässä ajassa saavat satakertaisesti ajallisia siunauksia ja tulevaisuudessa iankaikkisen elämän. Jaloista ja epäitsekäistä vaikuttimista toimivat henkilöt pyhittävät ruumiinsa, sielunsa ja henkensä Jumalalle. He eivät korota itseään eivätkä ajattele itseään

päteviksi vastuunalaisiin tehtäviin, mutta taakkojen kantamisesta he eivät kieltäydy, sillä he tahtovat tehdä voitavansa. Sellaiset eivät etsi omaa mukavuuttaan, vaan kysyvät: Mikä on minun velvollisuuteni?" -TA 2 s. 136.

7. Mitä sitä vastoin on luvassa niille, jotka keskittyvät itseensä ja kieltävät Vapahtajan? Mutta mitä ne, jotka eivät häpeä Jeesusta, voivat odottaa? Mark. 8:38; Matt. 16:28.

"Jeesus oli sanonut opetuslapsilleen, että hänen kanssaan seisoivat muutamat, jotka eivät maistaisi kuolemaa, ennenkuin näkisivät Jumalan valtakunnan tulevan voimalla. Tämä lupaus täyttyi hänen kirkastamisessaan. Jeesuksen kasvot silloin muuttuivat ja paistoivat kuin aurinko. Hänen pukunsa oli valkoinen ja välkkyvä... Hämmästyneinä ja peloissaan opetuslapset katselivat Jeesuksen ylevää majesteettiutta ja heitä varjostavaa pilveä sekä kuulivat Jumalan äänen pelättävässä majesteettiudessa sanovan: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä." -HK s. 185.

Mietiskelyä varten

"Kristus, rakastettu opettaja, sanoo: 'Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.' Kyllä, seuratkoon Häntä läpi pahan yhtä lailla kuin hyvänkin. Seuratkoon Häntä ystäväystymällä avuttomiin ja yksinäisiin. Seuratkoon Häntä unohtamalla itsensä, ahkeroimalla itsensä kieltämisen ja itsensä uhraamisen teoissa tehdäkseen toisille hyvää; kun tulee herjatuksi, ei herjaa takaisin; julistamalla rakkautta ja laupeutta langenneelle ihmisluvulle. Hän ei pitänyt elämänsä arvokkaana, vaan luopui siitä meidän vuoksemme. Seuraa Häntä alhaiselta seimeltä ristille. Hän oli meidän esimerkkinä. Hän kertoo, että jos haluat olla Hänen opetuslapsensa, sinun tulee ottaa risti, halveksittu risti, ja seurata Häntä. Voitko juoda siitä maljasta? Voitko tulla kastetuksi sillä kasteella?" T. 2.

Lisätutkimista varten

Luuk. 22:28-30; AT s. 399-401

Opetuslapseus ja palveleminen

Kerro rakentava kokemus Herran palveluksessa.

Kirkkauden näkymä

"Opetuslasten usko vahvistui suuresti Kristuksen kirkastamisen kautta. He saivat silloin katsella hänen kirkkauttaan ja kuulla äänen taivaasta todistavan hänen jumalallisesta luonnostaan. Jumala tahtoi antaa Jeesuksen seuraajille vahvoja todisteita siitä, että tämä oli luvattu Messias, jotteivät he katkeran surun ja pettymyksen heitä kohdatessa, Jeesusta ristiinnaulittaessa, heittäisi kokonaan pois uskallustansa. Herra lähetti kirkastusvuorelle Mooseksen ja Elijan puhumaan Jeesuksen kanssa hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan. Sen sijaan että Jumala olisi valinnut enkeleitä keskustelemaan Poikansa kanssa, hän valitsi sellaiset, jotka itse olivat saaneet kokea maisia kiusauksia." -HK. s. 183.

Syrjäinen paikka rukoukselle

1. Minne Jeesus meni eräänä päivänä kolmen läheisimmän opetuslapsensa kanssa ja minkä takia? Matt. 17:1; Luuk. 9:28.

"Opetuslapset eivät uskalla kysyä Jeesukselta, minne Hän on menossa tai mikä on Hänen tarkoituksensa. Hän on usein viettänyt kokonaisia öitä rukoillen vuorella. Hän, jonka käsi oli luonut vuoret ja laaksot, tuntee olevansa luonnossa kotonaan ja nauttii sen rauhasta. Opetuslapset seuraavat, minne Jeesus heitä johtaa, mutta kuitenkin he ihmettelevät, miksi Mestari vie heidät juuri tätä vaivalloista tietä ylöspäin, kun he ovat väsyneitä ja Hän itsekin on levon tarpeessa. Hetken kuluttua Jeesus sanookin, ettei enää mentäisi edemmäksi. Astuen vähän syrjään heistä tämä tuskien mies vuodattaa rukouksensa kovin huudoin ja kyynelin. Hän rukoilee voimaa voidakseen kestää koetuksensa ihmiskunnan puolesta. Hänen itsensä täytyy saada uusi ote Kaikkivaltiaasta, sillä vain siten Hän voi ajatella tulevaisuutta." -AT s. 402, 403.

Muutettu silmänräpäyksessä

2. Kun Hän rukoili, mikä muutos Hänessä tapahtui? Ketkä liittyivät Hänen seuraansa? Matt. 17:2, 3.

"Hänen rukouksensa kuullaan. Hänen ollessaan nöyrästi kumartuneena kivisellä maalla taivas avautuu äkkiä, Jumalan kaupungin kultaiset portit aukeavat, pyhä kirkkaus laskeutuu vuorelle ja ympäröi Vapahtajan. Sisäinen jumaluus loistaa läpi inhimillisyyden ja yhtyy ylhäältä tulevaan kirkkauteen. Nousten kumartuneesta asennostaan Kristus seisoo jumalallisen majesteettisena. Sieluntuska on kadonnut. Hänen kasvonsa loistavat nyt »kuin aurinko» ja Hänen vaatteensa ovat »valkoiset kuin valo». Opetuslapset heräävät ja näkevät vuoren kylpevän valovirrassa. Pelon

ja hämmästyksen vallassa he katselevat Mestarinsa säteilevää olemusta. Kun heidän katseensa alkaa kestää tuota ihmeellistä valoa, he huomaavat, ettei Jeesus ole yksin... Puolitoista vuosituhatta aikaisemmin Mooses oli seissyt Pisgan vuorella katsellen luvattua maata. Mutta Meribassa tekemänsä synnin tähden hänen ei sallittu päästä sinne... Mooses sai maistaa kuoleman, mutta hänen ei tarvinnut jäädä hautaansa. Kristus itse herätti hänet eloon... Kirkastusvuorella Mooses todisti Kristuksen voitosta synnin ja kuoleman yli.” -AT s. 403-405.

3. Mistä Mooses ja Elia puhuivat Jeesuksen kanssa? Miksi opetuslapset eivät pystyneet kuulemaan heidän keskusteluaan? Luuk. 9:31, 32.

”Hän vuodattaa hartaat rukoukset opetuslastensa puolesta, ettei heidän uskonsa pettäisi pimeyden vallan hetkenä. Kaste laskeutuu raskaana Hänen kumartuneen olemuksensa yli, mutta Hän ei sitä huomaa. Yön tiheät varjot lankeavat Hänen ympärilleen, mutta Hän ei näe niiden synkkyyttä. Näin hetket kuluvat hitaasti. Aluksi opetuslapset vilpittömän hartaina liittävät rukouksensa Hänen anomuksiinsa, mutta hetken kuluttua väsymys valtaa heidät, ja vaikka he yrittävätkin pitää mielenkiintoaan vireillä, he vaipuvat uneen... Koska opetuslapset olivat vaipuneina uneen, he eivät paljoa kuulleet siitä, mitä Kristus ja taivaalliset olennot keskenään puhelivat. Kun he eivät jaksaneet valvoa ja rukoilla, he eivät saaneet sitä, mitä Jumala halusi heille antaa: käsityksen Kristuksen kärsimyksistä ja sen jälkeen tulevasta kirkkaudesta. He menettivät siunauksen, jonka olisivat voineet saada osallistumalla Hänen uhriinsa. Nämä opetuslapset olivat hitaita sydämeltään uskomaan, ja vain vähän he osasivat antaa arvoa niille aarteille, joilla taivas tahtoi heitä rikastuttaa.” -AT s. 403, 407.

Hyväksynnän ääni

4. Sen jälkeen kun he heräsivät ja näkivät tuon loisteliaan näyn, mitä Pietari ehdotti? Matt. 17:3; Luuk. 9:33. Mitä ajatuksen kulkua hän seurasi?

”Opetuslapset eivät vielä käsittä tätä näkyä, mutta he iloitsevat siitä, että taivaalliset olennot kunnioittavat heidän kärsivällistä opettajaansa, tuota sävyisää ja nöyrää hyväntekijää, joka avuttomana muukalaisena on vaeltanut ympäri. He uskovat Elian tulleen julistamaan Messiaan kuninkuutta ja että Kristuksen valtakunta on syntymäisillään maan päälle. He tahtoisivat ainiaaksi karkoittaa mielestään pelkonsa ja pettymyksensä. Täällä he haluavat viipyä, missä Jumalan kirkkaus on ilmestynyt. Pietari huudahtaa: »Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Elialle yhden.» Opetuslapset ovat varmoja siitä, että Mooses ja Elia on lähetetty suojelemaan heidän Mestariaan ja vahvistamaan Hänen valtansa kuninkaana.” -AT s. 406.

**5. Kun Pietari oli puhumassa, mitä tapahtui? Mitä opetuslapset kuulivat?
Matt. 17:5; Mark. 9:7.**

”Kuitenkin he saivat suuren valon. He vakuutuivat siitä, että koko taivas tiesi Juudan kansan synnin sen kieltäessä Kristuksen. He saivat selvemmän käsityksen Lunastajan työstä. He näkivät silmillään ja kuulivat korvillaan asioita, jotka olivat ihmisen käsityskyvyn yläpuolella. He olivat »omin silmin nähneet Hänen valtasuuruutensa» (2 Piet. 1: 16) ja he käsittivät, että Jeesus oli todella Messias, josta patriarkat ja profeetat olivat todistaneet, ja että taivaskin oli Hänet siksi tunnustanut.” -AT s. 407.

6. Minkä vaikutuksen tämä teki heihin? Miten Jeesus rauhoitteli heitä, kun pilvi oli kadonnut ja ääni lakannut kuulumasta? Matt. 17:6-8.

”Katsellessaan tuota pilveä, joka oli kirkkaampi kuin se, joka kävi Israelin kansan edellä korvessa, kuullessaan Jumalan äänen puhuvan niin valtavan majesteetillisenä, että vuoret vapisivat, opetuslapset vaipuivat kuin lyötyinä maahan. He jäivät siihen pitkälle kasvot peitettyinä, kunnes Jeesus lähestyi, kosketti heitä ja karkotti heidän pelkonsa lausuen tutulla äänellään: »Nouskaa, älkää peljätkö.» Uskaltuaan jälleen nostaa silmänsä he näkivät, että taivaallinen kirkkaus oli kadonnut ja Mooses ja Elia hävinneet. He olivat vuorella yksin Jeesuksen kanssa.” -AT s. 407.

Lupauksen täytyminen

7. Mikä Jeesuksen lupaus täyttyi tässä muuttumisessa ja taivasten kirkkauden valtakunnan näkymässä pienoiskoossa? Matt. 16:28; Mark. 9:1.

”Jeesus on kertonut heille kärsimyksistään, Hän on ottanut heidät mukaansa, jotta he rukoilisivat yhdessä Hänen kanssaan, ja nytkin Hän rukoilee heidän puolestaan. Vapahtaja on nähnyt opetuslastensa syvän murheen ja halunnut lievittää heidän suruaan vakuuttamalla, ettei heidän uskonsa ole ollut turha. Eivät edes kaikki kaksitoista voi vastaanottaa sitä ilmestystä, jonka Hän haluaa heille antaa. Vain ne kolme, joiden on todistettava Hänen tuskansa Getsemanessa, on valittu olemaan Hänen kanssaan vuorella. Nyt Hän rukoilee, että heille annettaisiin ilmestys siitä kirkkaudesta, joka Hänellä oli Isän luona, ennen maailman perustamista, että Hänen valtakuntansa paljastettaisiin ihmissilmille ja että Hänen opetuslapsensa saisivat voimaa katsella sitä. Hän pyytää, että he saisivat nähdä todistuksen Hänen jumaluudestaan, joka lohduttaisi heitä Hänen suurimman tuskansa hetkenä sillä tietoisuudella, että Hän varmasti on Jumalan Poika ja että Hänen häpeällinen kuolemansa on osa lunastussuunnitelmasta...

Jeesus oli taivaan kirkkauden verhoama, jollaisena Hän on ilmestynyt tullessaan »toistamiseen ilman syntiä... pelastukseksi». Sillä Hän on tuleva »Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa». Hepr. 9: 28; Mark. 8: 38. Vapahtajan lupaus opetuslapsilleen täyttyi nyt. Vuorella oli edustettuna tuleva kirkkauden valtakunta pienoiskoossa — Kristus kuninkaana, Mooses ylösnousseiden ja Elia muutettujen pyhien edustajana.” -AT s. 403, 405, 406.

Mietiskelyä varten

"Jumalan ainoa Poika verhosi jumaluutensa ihmisyyteen, ja tuli maailmaamme opettajana, paljastaakseen totuuden vastakohtana valheelle. Totuus, pelastava totuus, joka ei ikinä puuttunut Hänen sanoistaan, herätti huomiota yksinkertaisuudellaan ja selkeydellään vastakohtana maailmassa vallinneelle pimeydelle. Tätä työtä varten Hän jätti taivaan kartanot. Hän sanoi itsestään, 'Tämän takia tulin maailmaan, että voisin todistaa totuutta.' Totuus tuli hänen huuiltaan tuoreena ja voimallisena, kuin uusi ilmestys. Hän oli tie, totuus ja elämä. Hänen elämänsä, annettuna tämän syntisen maailman puolesta, oli täynnä hartautta ja hyviä tuloksia, sillä Hänen työnsä pelasti kadotukseen joutuvia sieluja. Hän oli todellinen Valkeus, loistaen keskellä moraalista pimeyttä, taikauskoa ja valheita, ja ääni taivaista julisti 'Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.' Ja Hänen kirkastuksensa yhteydessä ääni taivaasta kuultiin jälleen, 'Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa Häntä.'" -Fundamentals of Christian Education

Lisätutkimista varten

HK s. 182-185; AT s. 402-407.

18

Sapattina 29. lokakuuta 2011

Henkisesti sairaan parantaminen

”Jos teillä olisi sen kaltaista [Sinapin siemenen] uskoa, te käyttäisitte hyväksenne Jumalan sanaa ja kaikkia Hänen suomiaan voimia, jotka voivat olla avuksi. Näin uskonne vahvistuu ja tuo taivaan voimat tueksenne. Vaikka Saatanan tiellenne kasaamat esteet näyttäisivät ylipääsemättömiltä kuin korkeimmat vuoret, ne katoavat uskon käskystä. »Eikä mikään olisi teille mahdotonta.»” -AT s. 413.

Opetuslasten kykenemättömyys

1. Millaisen tilanteen ne yhdeksän muuta opetuslasta kohtasivat Jeesuksen

ollessa poissa kolmen opetuslapsensa kanssa? Mark. 9:14, 15; Luuk. 9:37.

”Kun laaksossa oleva kansa sai Jeesuksen näkyviinsä, se juoksi Häntä vastaan tervehtien Häntä kunnioituksen ja ilon ilmauksin. Kuitenkin Hänen tarkka silmänsä huomasi heidän olevan suuresti hämmentyneitä. Opetuslapsetkin näyttivät huolestuneilta, sillä oli juuri tapahtunut jotakin, joka oli tuottanut heille katkeran pettymyksen ja nöyryytyksen.” -AT s. 409.

2. Mikä tapaus aiheutti keskustelua väkijoukon keskuudessa ja suurta hämmennystä opetuslapsissa? Matt. 17:14-16

”Heidän ollessaan odottamassa vuoren juurella eräs isä oli tuonut heidän luokseen poikansa, jotta tämä vapautuisi häntä kiusaavasta mykästä hengestä. Kun Jeesus oli lähettänyt kaksitoista opetuslastaan saarnaamaan Galileaan, Hän oli antanut heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä. Heidän lähtiessään lujina uskossa pahat henget olivat totelleet heidän sanaansa. Nytkin he Jeesuksen nimessä käskivät kiusaavaa henkeä jättämään uhrinsa, mutta paha henki vain pilkkasi heitä käyden uudelleen uhrinsa kimppuun. Opetuslapset, jotka eivät voineet selittää tappionsa syytä, tunsivat tuottavansa häpeää itselleen ja Mestarilleen. Joukossa oli myös kirjanoppineita, jotka parhaansa mukaan käyttivät tilaisuutta hyväkseen nöyryyttääkseen heitä. Tunkeutuen opetuslasten ympärille he ahdistivat heitä kysymyksillään koettaen todistaa, että he ja heidän Mestarinsa olivat pettureita. Rabbiinit selittivät voitonriemuksina, että tässä oli nyt paha henki, jota eivät opetuslapset eikä Kristus itsekään voisi voittaa. Kansa oli taipuvaista asettumaan kirjanoppineiden puolelle, ja ylenkatseellinen ja ivallinen mieli valtasi koko joukon.” -AT s. 409.

Epäuskoinen sukupolvi

3. Mitä Jeesus sanoi lukien ihmisten sydämet ja heidän yleisen taipumuksensa epäilyyn ja arvosteluun? Matt. 17:17

”Hän näki epäuskoa jokaisen sydämessä ja huudahti surusta värisevin äänin: »Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä?» Sitten Hän pyysi huolestunutta isää: »Tuo poikasi tänne.»” -AT s. 410.

Vapahtajan luokse tuotu

4. Kuten aikaisemminkin, mitä tapahtui pojalle, kun hänet tuotiin Herran tykö? Mark. 9:20-22.

”Poika tuotiin, ja kun Vapahtajan katse kohtasi hänet, paha henki heitti hänet

maahan tuskan kouristuksissa. Siinä hän makasi piehtaroiden suu vaahdossa ja päästäen kauheita kirkaisuja. Jälleen elämän Ruhtinas ja pimeyden valtojen päämies kohtasivat toisensa taistelukentällä — Kristus täyttäen tehtävänsä, sillä Hän oli tullut »saarnaamaan vangituille vapautusta, ja... päästämään sorretut vapauteen» (Luuk. 4: 18), Saatana taas koettaen pitää uhriaan vallassaan. Valon enkeleitä ja pimeyden enkelijoukkoja oli näkymättöminä seuraamassa taistelua. Jonkin aikaa Jeesus salli pahan hengen näyttää voimaansa, jotta katsojat käsittäisivät Hänen suorittamansa parantamisen. Kansanjoukko katseli henkeään pidättäen, isä toivon ja pelon vallassa. Jeesus kysyi: »Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?» Isä kertoi Hänelle pitkistä kärsimyksen vuosista ja huudahti sitten, ikään kuin hän ei voisi enää kestää kauempaa: »Jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä!» »Jos sinä voit!» Vieläkin isä epäili Kristuksen voimaa.” -AT s. 410.

5. Mikä taivaallinen periaate isän piti oppia, että hänen lapsensa parannettaisiin? Minkä hän tiedosti heikkoudekseen? Mark. 9:23, 24.

”Jeesus vastasi: »Jos voit uskoa; kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.» Kristukselta ei puutu voimaa, pojan paraneminen riippuu kokonaan isän uskosta. Tuntien oman heikkoutensa isä puhkeaa kyyneliin ja heittäytyy Kristuksen armon varaan huutaen: »Herra, minä uskon; auta minun epäuskoani!»” -AT s. 410.

6. Mitä Jeesus teki kuultuaan isän vastauksen? Miten pahan hengen julmuus näkyi? Mark. 9:25-27; Luuk. 9:43, alkuosa

”Jeesus kääntyy sairaan puoleen sanoen: »Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene.» Sairas huutaa ja kamppailee tuskissaan. Paha henki näyttää lähtiessään melkein riistävän hengen uhriltaan. Sitten poika jää makaamaan liikkumattomana, ikäänkuin kuolleena. Kuuluu kuiskauksia: »Hän kuoli.» Mutta Jeesus tarttuu häntä kädestä ja nostaa hänet ylös antaa hänet isälle täysin terveenä sielultaan ja ruumiiltaan. Isä ja poika ylistävät nyt vapauttajansa nimeä. Kansanjoukko »hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta», kun taas kirjanoppineet voitettuina ja nolattuina kääntyivät nyrpeissään pois.” -AT s. 410, 411.

Syy tappioon

7. Miksi opetuslapset eivät pystyneet täyttämään Jeesuksen aikaisemmin heille antamaa tehtävää, ajaa pois riivaajahenkiä? Matt. 17:19-21. Miten tämä tärkeä opetus soveltuu nykypäivään?

”Heidän epäuskonsa, joka esti heitä tuntemasta syvempää myötätuntoa Kristusta

kohtaan, ja se huolimattomuus, jolla he suhtautuivat heille uskottuun pyhään tehtävään, oli saanut heidät epäonnistumaan taistelussa pimeyden voimia vastaan. Kristuksen sanat, joilla Hän viittasi kuolemaansa, olivat synnyttäneet murhetta ja epäilystä. Ja kolmen opetuslapsen valitseminen seuraamaan Jeesusta vuorelle oli herättänyt noissa yhdeksässä kateutta. Sen sijaan, että he olisivat vahvistaneet uskoaan rukoilemalla ja ajattelemalla Kristuksen sanoja, he miettivät omia vaikeuksiaan ja huoliaan. Tällaisessa pimeyden tilassa he olivat ryhtyneet taisteluun Saatanan kanssa. Saavuttaakseen voiton tällaisessa taistelussa heidän täytyi käydä siihen toisenlaisin mielin. Heidän täytyi vahvistaa uskoaan palavin rukouksin ja paastoin sekä nöyryyttämällä sydämensä. Heidän tuli tyhjentyä omasta itsestään ja täytyä Jumalan Hengellä ja Jumalan voimalla. Vain hartaat, kestävät rukoukset Jumalan puoleen uskossa, joka johtaa täydelliseen riippuvaisuuteen Jumalasta ja ehdottomaan pyhittäytymiseen Hänen työhönsä, voivat tuoda ihmisille Pyhän Hengen apua taistelussa hallituksia ja valtoja vastaan, tämän maailman pimeyden valtiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” -AT s. 412.

Mietiskelyä varten

”»Jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä!» Kuinka moni synnin painama sielu onkaan toistanut tämän rukouksen! Ja säälivän Vapahtajan vastaus kaikille kuuluu: »Jos voit uskoa; kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.» Usko yhdistää meidät taivaaseen ja antaa meille voimaa taistelussa pimeyden voimia vastaan. Jumala on Kristuksessa valmistanut meille keinon jokaisen synnillisen piirteen voittamiseksi ja voimakkaimmankin kiusauksen vastustamiseksi. Mutta monet tuntevat, että heiltä puuttuu uskoa, ja siksi he jäävät kauas Kristuksesta. Näiden sielujen tulee avuttomassa huonoudessaan heittäytyä säälivän Vapahtajan armoille. Älä katso itseesi, vaan Kristukseen. Hän, joka ihmisten keskuudessa vaeltaessaan paransi sairaat ja ajoi ulos riivaajat, on sama voimakas Lunastaja vielä tänäänkin. Usko tulee Jumalan sanasta. Tartu Hänen lupaukseensa: »Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.» Joh. 6: 37. Heittäydy Hänen jalkoihinsa huutaen: »Herra, minä uskon; auta *sinä* minun epäuskoani.» Jos näin teet, et milloinkaan tule hukkumaan, et milloinkaan.” -AT s. 411.

Lisätutkimista varten

Mark. 11:22-24; AT s. 408-413; PjK s. 410, 411

Kysymys mietittäväksi

Miksi pojan vapauttaminen pahojen henkien otteesta oli mahdollista ainoastaan Jumalan voiman kautta?

19**Sapattina 5. marraskuuta 2011****Temppelivero**

"Kaikkien, jotka haluavat olla Kristuksen ristin sotilaita, pitää pukea haarniska ylleen ja valmistautua taistoon. Heidän ei tule pelätä uhkia tai kauhistua vaaroja. Heidän täytyy olla varovaisia vaaran vaaniessa, sekä lujia ja rohkeita kohdatessaan vihollisen ja taistellessaan Jumalan puolesta. Kristuksen seuraajien omistautumisen tulee olla täydellistä. Isä, äiti, vaimo, lapset, talo, maat, kaiken tulee olla toisarvoista verrattuna Jumalan työhön. Hänen täytyy kestää kärsivällisesti, iloisesti ja riemuiten mitä vain Jumalan kaitsemuksessa hän joutuu kärsimään. Lopullisena palkintona hän pääsee jakamaan Kristuksen kanssa kuolemattoman kunnian valtaistuimen." -Conflict and Courage

Vaatimus

1. Mitä vaadittiin Israelissa lasketuilta ihmisiltä käytettäväksi ilmestysmajan ylläpitoon? 2. Moos. 30:12, 13, 38:26.

"Kymmenykset oli omistettava yksinomaan Leevin heimon käyttöön, joka oli erotettu palvelemaan pyhäkössä. Mutta uskonnollisiin tarkoituksiin annettujen suoritusten ei suinkaan pitänyt rajoittua tähän. Pyhäkkö, kuten myöhemmin temppelikin, rakennettiin kokonaan vapaaehtoisilla lahjavarjoilla. Tarpeellisia korjauksia ja muita menoja varten Mooses määräsi aina kansan lukumäärää laskettaessa jokaisen suorittamaan puoli sekeliä 'palvelukseen ilmestysmajassa'. Tähän tarkoitukseen suoritettiin Nehemian aikana vuotuinen maksu. (Katso 2 Moos. 30: 12- 16; 2 Kun. 12: 4, 5; 2 Aikak. 24: 4-13; Neh. 10: 32, 33.) Jumalalle tuotiin jatkuvasti syntiuhreja ja kiitosuhreja. Näitä suoritettiin suurin määrin vuotuisissa juhlissa. Kaikkein anteliaimmin annettiin uhrilahjoja köyhien hyväksi." PP s. 509.

2. Mitä tehtiin kuningas Joosuaan aikaan (836-797 eKr.), jotta olisi saatu varoja Herran huoneen korjaukseen? 2. Aikak. 24:8, 9.

Arvoitus

3. Kerättiinkö temppeiveroa Jeesuksen aikaan? Mitä temppeiveron kantaja kysyi Pietarilta? Matt. 17:24.

”Kohta heidän saavuttuaan kaupunkiin tuli temppeiveron kantaja Pietarin luo

kysyen: »Eikö teidän opettajanne maksa temppeiveroa?» Tämä ei ollut tavallinen vero, vaan maksu, jota jokaista juutalaista vaadittiin suorittamaan vuosittain temppeilin ylläpitämiseksi. Tästä maksusta kieltäytymistä pidettiin uskottomuutena temppeeliä kohtaan, joka rabbiinien mielestä oli sangen raskas synti. Vapahtajan suhtautuminen rabbiinien säädöksiin ja Hänen selvät nuhteensa perimätapojen noudattajille kelpasivat verukkeiksi syytökselle, että Hän koetti kumota pyhäkköpalveluksen. Nyt hänen vihollisensa näkivät itsellään olevan tilaisuuden saattaa Hänet epäilyksenalaiseksi. Temppeiveron kantaja rupesi auliisti heidän liittolaisekseen.” -AT s. 415.

4. Mitä Pietari vastasi kysymättä ensin neuvoa Jeesukselta? Matt. 17:25, alkuosa. Ymmärsikö hän täysin kysyjän tarkoituksen?

”Pietarin mielestä veronkantajan kysymys sisälsi epäilyttävän vihjauksen Kristuksen uskottomuudesta temppeeliä kohtaan. Kiiivaillen Mestarinsa kunnian puolesta hän vastasi nopeasti, kysymättä neuvoa Jeesukselta, että Jeesus maksaisi veron. Mutta Pietari käsitti vain osittain kysyjän tarkoituksen. Oli joitakin, jotka olivat vapaat veronmaksusta. Kun Mooseksen aikana leeviläiset erotettiin pyhäkköpalvelukseen, eivät he saaneet mitään perintöosaa kansan keskuudessa. »Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä rinnalla, sillä Herra on hänen perintöosansa.» 5 Moos. 10: 9. Vielä Kristuksen päivinäkin pidettiin pappeja ja leeviläisiä vihkiytyneinä erikoisesti temppeelipalvelukseen, eikä heitä vaadittu suorittamaan vuotuista maksua sen ylläpitämiseksi. Myös profeetat oli vapautettu tästä maksusta. Vaatiessaan veroa Jeesukselta rabbiinit kielsivät Hänen olevan profeetan tai opettajan ja kohtelivat Häntä tavallisena ihmisenä. Hänen kieltäytymistään maksamasta veroa olisi pidetty uskottomuutena temppeeliä kohtaan, kun taas toiselta puolen veron maksamista olisi voitu pitää sen väitteen hyväksymisenä, ettei Hän ollut profeetta.” -AT s. 415.

Selvennys ja ratkaisu

5. Miten Jeesus auttoi Pietaria näkemään asiat eri tavalla tässä asiassa? Matt. 17:25, 26.

”Kun Pietari tuli sisälle, ei Vapahtaja sanallakaan viitannut siihen, mitä oli tapahtunut... Kun jonkin maan asukailta kannetaan veroa heidän kuninkaansa ylläpitämiseksi, ovat kuninkaan omat lapset siitä vapaat. Samoin Israelia, Jumalan valittua kansaa, vaadittiin ylläpitämään jumalanpalvelusta, mutta Jeesukselle, Jumalan Pojalle, ei ollut tällaista velvollisuutta. Koska papit ja leeviläiset olivat siitä vapaat pyhäkköpalveluksensa tähden, kuinka paljon enemmän Hän, jolle pyhäkkö oli Hänen Isänsä huone? Jos Jeesus olisi vartaansanomatta maksanut veron, Hän olisi todellisuudessa tunnustanut tuon

väitteen oikeutuksen ja täten kieltänyt jumaluutensa. Mutta vaikka Hän näki hyväksi suostua tähän vaatimukseen, Hän kielsi väitteen, jolle se perustui. Hänen huolehtimisensa siitä, että vero tuli maksetuksi, on todistus Hänen jumalallisesta luonteestaan. Se osoitti Hänen olevan yhtä Jumalan kanssa, eikä Hän siksi ollut veronalainen kuten valtakunnan muut alamaiset.” -AT s. 415, 416.

6. Mikä oli Jeesuksen periaate käsitellä tällaisia herkkätunteisia asioita? Matt. 17:27, alkuosa. Miten tämä soveltuu nykypäivään?

”Vaikka Jeesus teki selväksi, ettei Hän ollut velvollinen maksamaan veroa, ei Hän ryhtynyt väittelemään juutalaisten kanssa asiasta, sillä he olisivat selittäneet Hänen sanansa väärin ja kääntäneet ne Häntä vastaan. Jotta Hän ei antaisi aihetta loukkaantumiseen kieltäytymällä maksamasta veroa, Hän teki sellaista, mitä Häntä oikeuden mukaan ei olisi voitu vaatia tekemään. Tämä opetus oli Hänen opetuslapsilleen hyvin suuriarvoinen. Pian tuli tapahtumaan huomattavia muutoksia heidän suhteessaan pyhäköpalvelukseen, ja Kristus antoi heille sen opetuksen, etteivät he tarpeettomasti asettuisi vastustamaan voimassaolevaa järjestystä. Heidän oli mikäli mahdollista vältettävä antamasta tilaisuutta uskonsa väärin selittämiseen. Vaikka kristityt eivät saa uhrata ainoatakaan totuuden periaatetta, heidän on vältettävä riitaa, milloin se vain on mahdollista.” -AT s. 416, 417.

7. Miten Hän ratkaisi tämän ongelman, näyttäen jälleen herruutensa maan päällä ja taivaassa? Matt. 17:27, loppuosa. Mikä luottamuksen opetus on erityisen tärkeä jokaiselle kristitylle jokaisella elämän osa-alueella?

"Vähäpätöisimmätkin ja köyhimmätkin Jeesuksen opetuslapset voivat olla siunaukseksi muille. He eivät ehkä itse tajua tekevänsä mitään erityistä hyvää, mutta tiedostamattomalla vaikutuksellaan he saattavat panna liikkeelle siunauksen aaltoja, jotka suurenevät ja syvenevät ja joiden siunauksellisesta vaikutuksesta he saattavat saada tiedon vasta lopullisen tilinteon päivänä. He eivät tunne tai tiedä tekevänsä mitään suurta. Heidän ei tarvitse väsyttää itseään huolehtimalla menestyksestä. Heidän tulee vain jatkaa tyynesti toteuttaen uskollisesti Jumalan sallimuksen heille määräämää tehtävää, ja heidän elämänsä ei ole menevä hukkaan. Heidän oma sielunsa on muuttuva yhä enemmän Kristuksen esikuvan kaltaiseksi. He ovat Jumalan työtovereita tässä elämässä ja muuttuvat samalla soveliaiksi tulevan elämän korkeampiin toimiin ja varjottomaan iloon." -TKL s. 72. Vaikka Hän olisikin verhonnut jumaluutensa inhimillisyyteen, Hän tällä ihmettyöllä ilmaisi kirkkautensa. Oli selvää, että tässä Hän, joka Daavidin välityksellä oli julistanut: »Sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karjat. Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki,

mikä kedolla liikkuu, on minun edessäni. Jos minä isoaisin, en minä sitä sinulle sanoisi; sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on.» Ps. 50: 10 — 12.” -AT s. 416.

Mietiskelyä varten

"Jumala puhuu meille työnsä kautta, ja Henkensä vaikutuksen sydämeen kautta. Meidän tilanteessamme ja ympäristössämme, päivittäin tapahtuvissa muutoksissa, me voimme löytää kallisarvoisia opetuksia jos sydämemme ovat avoimet huomaamaan niitä. Psalmit, jäljittäen Jumalan työtä, sanovat, 'Hänen uskollisuutensa täyttää maan.' 'Joka on viisas, muistaa tämän ja miettii Herran hyviä tekoja.' Ps. 33:5; 107:43." -Christian Education

Lisätutkimista varten

Matt. 22:15-22; Room. 13:1-7

20

Sapattina 12. marraskuuta 2011

Jumalalla on erilainen näkökulma

”Jeesus selitti jälleen opetuslapsilleen, että maallinen ylhäisyys, loisto ja komeus eivät ole Hänen valtakuntansa ominaisuuksia. Jeesuksen jalkain juuressa unohtuvat kaikki arvo-eroavaisuudet. Siellä kohtaavat toisensa rikkaat ja köyhät, oppineet ja oppimattomat, muistamatta arvoasteita tai maallista etusijaa. He kohtaavat toisensa verellä ostettuina sieluina, jotka ovat kaikki yhtä riippuvaisia Hänestä, joka on lunastanut heidät Jumalalle.” -AT s. 419.

Valmistautuminen tulevia päiviä varten

1. Mitä Herra kertoi opetuslapsilleen useita kertoja valmistaakseen heitä tulevia koettelemuksia varten? Mark. 9:31, 32; Matt. 17:22,23.

”Kulkiessaan läpi Galilean Kristus oli jälleen koettanut valmistaa opetuslastensa mieliä Hänen edessään olevia tapauksia varten. Hän kertoi heille menevänsä Jerusalemiin. Siellä Hänet surmattaisiin, mutta Hän nousisi ylös kuolleista. Ja Hän ilmoitti heille sen merkillisen ja vakavan asian, että Hänet petettäisiin vihollistensa käsiin. Opetuslapset eivät nytkään käsittäneet Hänen sanojaan. Vaikka suuren surun varjo lepäsi heidän yllään, sai kilpailuhenki sijaa heidän sydämessään.” -AT s. 414.

Kiista ensimmäisestä sijasta

2. Vaikka Jeesus teki kaikkensa valmistakseen heitä heidän tehtävänsä varten, mikä hallitsi heidän ajatuksiansa ja keskusteluansa? Miten Hän toi asian esille sopivaan aikaan? Luuk.9:46; Mark. 9:33, 34.

”He aikoivat salata tämän kiistan Jeesukselta, eivätkä siis, kuten tavallista, pyrkiin lähelle Häntä, vaan vitkastelivat, niin että Hän saapui Kapernaumiin ennen heitä. Jeesus luki heidän ajatuksensa ja halusi neuvoa ja opettaa heitä. Mutta Hän odotti hiljaista hetkeä, jolloin heidän sydämensä olisivat avoinna vastaanottamaan Hänen sanojaan... Kun Jeesus oli opetuslapsineen yksin talossa Pietarin mentyä järvelle, Hän kutsui heidät luokseen ja kysyi: »Mistä te tiellä keskustelitte? » Jeesuksen läsnäolo ja Hänen kysymyksensä asettivat asian kokonaan toisenlaiseen valoon, kuin miltä se heistä oli näyttänyt heidän kiistellessään siitä tiellä. Häpeä ja itesyytökset saivat heidät vaikenemaan. Jeesus oli kertonut heille, että Hänen oli kuoltava heidän tähtensä, ja heidän itsekäs kunnianhimonsa oli Hänen epäitsekään rakkautensa tuskallisen selvä vastakohta.” -AT s. 414, 415, 417.

Jeesuksen näkökulma

3. Minkä periaatteen, jota Hän oli esimerkillisesti käyttänyt omassa elämässään ja teoissaan, Hän antoi heille? Mark. 9:35.

”Kunnian edellä käy nöyryys. Taivas valitsee korkeaan asemaan ihmisten edessä sellaisen työntekijän, joka Johannes Kastajan tavoin valitsee alhaisen aseman Jumalan edessä. Opetuslapsi, joka eniten on lapsen kaltainen, toimii tehokkaimmin Jumalan työssä. Taivaalliset olennot voivat toimia yhdessä sen kanssa, joka ei koeta korottaa itseään, vaan pelastaa sieluja. Se, joka syvimmin tuntee tarvitsevansa Jumalan apua, pyytää sitä, ja Pyhä Henki näyttää hänelle Jeesuksesta välähdyksiä, jotka vahvistavat ja ylentävät sielua. Kristuksen luota hän lähtee työhön niiden hyväksi, jotka muuten hukkuisivat synteihinsä. Hänet on voideltu tehtävänsä; ja hän menestyy siinä, missä moni oppinut ja älyllisesti viisas epäonnistuisi.” -AT s. 417, 418.

4. Tietäen heidän ajatuksensa, minkä esimerkin Hän esitti näyttääkseen, mitä on todellinen suuruus? Luuk. 9:47; Matt. 18:2, 3.

”Jeesuksen opetuslapsille ei riittänyt se, että heille tehtiin selväksi Hänen valtakuntansa luonne. He tarvitsivat ennen kaikkea sydämen uudistusta, joka saattaisi heidät sopusointuun sen periaatteiden kanssa. Jeesus kutsui luokseen pienen lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. Sitten Hän sulki pienokaisen hellästi syliinsä ja sanoi: »Ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse

taivasten valtakuntaan. » Lapsen viattomuus, epäitsekkyys ja luottava rakkaus ovat ominaisuuksia, joille taivas antaa arvoa. Ne ovat tosi suuruuden tuntomerkkejä.” -AT s. 419.

5. Miten Hän yhdisti nöyryyden ja suuruuden taivasten valtakunnassa? Matt. 18:4

”Mutta kun ihmiset korottavat itsensä luullen olevansa välttämättömiä Jumalan suuren suunnitelman menestymiselle, Jumala johtaa niin, että he joutuvat syrjään. Heille tehdään selväksi, ettei Jumala ole heistä riippuvainen. Työ ei lakkaa, vaikka he ovatkin poissa siitä, vaan menee eteenpäin entistä suuremmalla voimalla... Kristuksen uskonto on itse rehellisyyttä. Into Jumalan kunnian puolesta on Pyhän Hengen aikaansaama vaikutin, jonka vain Hengen tehokas toiminta voi juurruttaa mieleen. Ainoastaan Jumalan voima voi karkoittaa itsekkyuden ja ulkokultaisuuden. Tämä muutos on merkki Hänen työstään. Kun omaksumamme usko hävittää itsekkyuden ja kerskailun, kun se saa meidät etsimään Jumalan kunniaa eikä omaamme, silloin tiedämme sen olevan oikeata. »Isä, kirkasta nimesi!» (Joh. 12: 28) oli Kristuksen elämän perussävel, ja jos seuraamme Häntä, se on oleva meidänkin elämämme perussävel. Hän kehoittaa meitä »vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi», ja »siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä» (1 Joh. 2:6, 3).”-AT s. 419, 391, 392.

Mitä Jumala arvostaa

6. Sen sijaan että olisivat huolissaan siitä, kuka saa ensimmäisen paikan, mitä heidän tuli oppia arvostamaan? Matt. 18:5; Mark. 9:36,37.

”Vilpitön, katuva sielu on kallis Jumalan silmissä. Hän painaa ihmisiin oman sinettinsä, ei sen mukaan, ovatko he korkea-arvoisia, rikkaita tai älykkäitä, vaan ovatko he yhtä Kristuksen kanssa. Kirkkauden Herra on tyytyväinen niihin, jotka ovat sävyisiä ja nöyriä sydämeltä. Daavid sanoo: »Sinä annat minulle pelastukseni kilven; ... sinun laupeutesi» — ihmisluonteessa esiintyvänä — »tekee minut suureksi». Ps. 18: 36. Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni», Jeesus sanoi, »se ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä minua, vaan Hänet, joka on minut lähettänyt». »Näin sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta... Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä.» Jes. 66: 1, 2.” -AT s. 419, 421.

7. Siispä, kuka on Jumalan silmissä oikeasti suuri? Luuk 9:48.

Henkilökohtainen kysymys: Miten Jumala on auttanut sinua elämään tämän tärkeän periaatteen mukaan?

"Jumala ei arvioi ihmisiä heidän varallisuutensa, koulutuksensa tai asemansa perusteella. Hänen arvosteluperusteinaan ovat vaikuttimien puhtaus ja luonteen kauneus. Hän katsoo nähdäkseen, minkä verran heillä on hänen Henkeään ja miten he elämässään heijastavat hänen kuvaansa. Jos ihminen haluaa olla suuri Jumalan valtakunnassa, hänen on oltava pienen lapsen kaltainen nöyryydessä, uskon yksinkertaisuudessa ja rakkauden puhtaudessa. "Kristus sanoi: 'Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne.'" -SLS s. 398.

Mietiskelyä varten

"Jos joillakin on edellytyksiä korkeampaan asemaan, Herra ilmaisee sen ei ainoastaan heille vaan myös niille, jotka tuntevat heidät ja tietävät heidän arvonsa ja osaavat ymmärtävästi kannustaa heitä eteenpäin. Juuri ne, jotka suorittavat uskollisesti heille määrätty tehtävät päivästä toiseen, tulevat Jumalan valitsemalla hetkellä kuulemaan hänen kutsunsa: 'Astu korkeammalle.'" -SLS s. 398.

Lisätutkimista varten

Luuk. 14:11; 18:14;

Näkökulma

Etsi Raamatun jae joka näyttää eroavaisuuden Jumalan näkökulman ja ihmisen näkökulman välillä.

21

Sapattina 19. marraskuuta 2011

Ilmestysmajan juhlissa

"Jeesuksen huuto janoiselle sielulle kaikuu vieläkin, ja se vetoaa meihin vieläkin voimakkaammin kuin niihin, jotka kuulivat sen temppeleissä juhlan viimeisenä päivänä. Lähde on avoin kaikille. Väsyneille ja uupuneille tarjotaan iankaikkisen elämän virvoittavaa vettä. J'eesus huutaa vieläkin: 'Jos joku janoaa, niin tulokoon minun tyköni ja juokoon.'" -AT s. 433, 434.

Näkemyksen eroavaisuus

1. Missä Jeesus suoritti tehtävänsä välillä, ja miksi? Mikä juhla oli tulossa? Joh. 7:1, 2.

”Lehtimajanjuhla oli vuoden viimeinen juhla. Jumalan tarkoitus oli, että kansa tällöin ajattelisi Hänen hyvyyttään ja armoaan. Koko maa oli ollut Hänen hoidossaan saaden Häneltä siunauksen. Hänen huolenpitonsa oli jatkunut päivin ja öin... Juhla kesti seitsemän päivää, ja sitä viettääkseen monet Palestiinan samoin kuin muidenkin maiden asukkaat lähtivät kotoaan ja menivät Jerusalemiin... Metsistä tuotiin kaikkea sellaista, mikä viehätti silmää ja oli yleisen ilon ilmauksena, niin että kaupunki muistutti kaunista metsikköä. Tämä juhla ei ollut vain elonkorjuukiiotosjuhla, vaan muisto Jumalan suojelevasta huolenpidosta Israelin korpivaelluksen aikana. Teltoissa asumisensa muistoksi israelilaiset tämän juhlan aikana asuivat vihreistä lehvisistä tehdyissä katoksissa tai majoissa. Näitä pystytettiin kaduille, tempelipihoihin tai talojen katoille. Jerusalemiä ympäröivät laaksot ja kukkulat olivat myös täynnä näitä lehtimajoja, ja kansaa vilisi kaikkialla.” -AT s. 427, 428.

2. Mitä Hänen veljensä halusivat Jeesuksen tekvän? Miksi? Joh. 7:3-5. Mikä sumensi heidän näkemystään tilanteeseen?

”Kun Joosefin pojat valmistautuivat lähtemään lehtimajanjuhlaan, he eivät nähneet Jeesuksessa merkkiäkään siitä, että Hän aikoi ottaa siihen osaa... He olivat tästä niin huolissaan, että kehoittivat Jeesusta menemään Jerusalemiin. '...Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle.' Sana 'jos' (engl. käännöksessä, sanan 'koska' tilalla) ilmaisi epäilyä ja epäuskoa. He pitivät Häntä arkana ja heikkona. Jos Hän tiesi olevansa Messias, miksi tämä kummallinen syrjään vetäytyminen ja toimettomuus? Jos Hänellä todella oli sellainen voima, miksi Hän ei rohkeasti mennyt Jerusalemiin esittämään vaatimuksiaan? Miksi Hän ei Jerusalemissa tehnyt niitä ihmetekoja, joita Hänen kerrottiin tehneen Galileassa? Älä kätkeydy syrjäseutuihin, he sanoivat, äläkä suorita ihmetöitäsi vain tietämättömien talonpoikien ja kalastajien hyväksi. Esiinny pääkaupungissa, hanki pappien ja hallitusmiesten kannatus ja yhdistä kansa perustamalla uusi valtakunta. Jeesuksen veljet puhuivat näin samoista itsekkäistä vaikuttimista, joita tavallisesti on niiden sydämessä, jotka haluavat herättää huomiota. Tämä henki oli vallitsevana maailmassa... He olivat suuresti pettyneitä, koska niin monet Hänen opetuslapsistaan jättivät Hänet. Itse he kääntyivät pois Hänestä välttyäkseen tunnustamasta sitä, minkä Hänen tekonsa ilmaisivat: että Hän oli Jumalan lähettäjä.” -AT s. 429, 430.

3. Selitä, mikä merkitys oli Jeesuksen vastauksella Hänen veljiensä ehdotukseen. Miksi Hän ei mennyt juhlaan heidän kanssaan? Joh. 7:6, 8-10.

”Hänen veljensä olivat puhuneet Hänelle arvovaltaisessa sävyssä, määräten suunnan, jota Hänen tulisi noudattaa. Hän käänsi heidän moitteensa takaisin heihin itseensä, eikä rinnastanut heitä omiin epäitsekäisiin opetuslapsiinsa, vaan maailmaan. 'Teitä ei maailma voi vihata', Hän sanoi, 'mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat'. Maailma ei vihaa niitä, jotka ovat mieleltään sen kaltaisia; se rakastaa heitä ominaan. Jeesuksen elämä täällä maailmassa ei ollut helppoa eikä loisteliasta. Hän ei odottanut tilaisuutta saada valtaa ja kunniaa. Sellaisia etuja ei maailma Hänelle tarjonnut. Se oli paikka, johon Isä oli lähettänyt Hänet. Hänet oli annettu maailmalle elämäksi, toteuttamaan suurta lunastussuunnitelmaa. Hän suoritti työtään langenneen ihmiskunnan hyväksi. Mutta Hän ei saanut olla tyhmänrohkea, ei syöksyä vaaraan eikä jouduttaa vaikeuksien tuloa. Jokaisella tapauksella Hänen työssään oli määrähetskensä. Hänen täytyi odottaa kärsivällisesti. Hän tiesi saavansa osakseen maailman vihan, Hän tiesi työnsä päättyvän kuolemaan, mutta ei olisi Isän tahdon mukaista, että Hän liian aikaisin antautuisi vaaraan.” -AT s. 430, 431.

4. Mitä mieltä juutalaiset olivat Jeesuksesta? Siispä mitä mieltä he olivat niistä, jotka seurasivat Häntä? Joh. 7:11, 12; 15:20.

”Jerusalemistä oli tieto Kristuksen ihmetöistä levinnyt kaikkialle, minne juutalaisia oli hajaantunut, ja vaikka Hän oli monta kuukautta ollut poissa juhlilta, ei mielenkiinto Häntä kohtaan ollut vähentynyt. Monet olivat eri osista maailmaa tulleet lehtimajanjuhlille toivoen näkevänsä Hänet. Häntä tiedusteltiin kovasti juhlan alussa. Fariseukset ja hallitusmiehet odottivat Hänen tulevan, toivoen saavansa tilaisuuden tuomita Hänet. He kyselivät huolestuneina: 'Missä Hän on?', mutta ei kukaan tietänyt. Hän oli etusijalla kaikkien mielessä. Peläten pappeja ja hallitusmiehiä ei kukaan uskaltanut tunnustaa Häntä Messiaaksi. Kaikkialla kuitenkin keskusteltiin Hänestä hiljaa, mutta vakavasti. Monet puolustivat Häntä Jumalan lähettämänä, mutta toiset julistivat Hänet kansan pettäjäksi.” -AT s. 431.

Vettä janoaville

5. Vaikkakin Jeesuksen oli vaarallista näyttäytyä avoimesti ihmisten seassa, mitä Hän teki? Mitä sanomaa Hän hartaasti julisti temppelein esipihassa? Joh. 7:14, 15, 37.

”Tällä välin Jeesus oli kaikessa hiljaisuudessa saapunut Jerusalemiin. Hän oli valinnut syrjäisen tien välttääkseen matkustajia, joita joka suunnalta saapui kaupunkiin... Tätä välttääkseen Hän mieluummin matkusti yksin. Keskellä juhlaa, kun Häntä koskeva kiihtymys oli korkeimmillaan, Hän saapui tempelipihaan kansan keskuuteen... Hän oli kaikin mahdollisin tavoin todistanut heille tulleen Jumalan luota, ja Hän koetti kaikin mahdollisin ponnistuksin saattaa heitä parannukseen... Kansan tila teki tämän vetoimuksen hyvin voimakkaaksi. He olivat nämä päivät olleet jatkuvan loiston ja komeuden keskellä, valo ja värit olivat häikäisseet heidän silmiään ja mitä ihanin musiikki oli hivellyt heidän korviaan, mutta kaikissa näissä juhlamenoissa ei ollut ollut mitään, mikä olisi täyttänyt hengen kaipauksen tai tyydyttänyt sielun janon saada jotain katoamatonta. Jeesus kutsui heitä tulemaan ja juomaan elämän lähteestä, siitä, joka heissä tulisi sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.” -AT s. 431 - 433.

6. Mitä arvoa on palveluksen suorittamisella, jos ei tiedä sen merkitystä? Mitä tapahtuu niille, jotka uskovat Jeesukseen? Joh. 7:38.

”Pappi oli sinä aamuna suorittanut juhlamenon, joka muistutti kallioon lyömisestä korvessa. Tuo kallio kuvasi Häntä, joka kuolemallaan saisi pelastuksen elävän veden virtaamaan kaikille janoaville. Kristuksen sanat olivat elämän vesi. Siellä kokoontuneen joukon läsnä ollessa Hän antautui lyötäväksi, jotta elämän vesi virtaisi maailmalle. Lyödessään Kristusta Saatana luuli tuhoavansa elämän ruhtinaan, mutta lyödyistä kalliosta virtasi elävä vesi. Jeesuksen näin puhuessa kansalle heidän sydäntään sävähdetti kummallinen tunne, ja monet olivat valmiita samarialaisen naisen tavoin huudahtamaan: 'Anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano.' Joh. 4: 15.” -AT s. 433.

Yksi lupaus lisää

7. Minkä suuren lahjan saavat kaikki ne, jotka uskovat Häneen? Joh. 7:39; 16:13; Ap.t. 1:8.

Mietiskelyä varten

”Jeesus tunsu sielun tarpeet. Loisto, rikkaus ja kunnia eivät voi tyydyttää sydäntä. 'Jos jonkun on jano, tulkoon hän minun tyköni.' Rikkaat ja köyhät, ylhäiset ja alhaiset ovat yhtä tervetulleita. Hän lupaa keventää raskaan mielen, lohduttaa surevaa ja antaa toivoa masentuneelle. Monet Jeesuksen kuulijoista surivat pettyneitä toiveitaan, monet kantoivat salaisia suruja, monet koettivat tyydyttää levotonta kaipautaan tämän maailman asioilla ja ihmisten ylistyksellä, mutta kaiken saavutettuaan he huomasivat ponnistelleensa vain löytääkseen haljenneen kaivon, josta eivät voineet janoaan sammuttaa. He seisoivat tyytymättöminä ja

surullisina tuon riemun ja loiston keskellä. Äkillinen huuto: 'Jos joku janoaa' havahdutti heidät surullisista mietteistään ja heidän kuunnellessaan seuraavia sanoja uusi toivo syttyi heidän mielessään. Pyhä Henki esitti heille vertauskuvan, kunnes he näkivät siinä uhrin, joka annettiin pelastuksen verrattoman lahjan saavuttamiseksi." -AT s. 433

Lisätutkimista varten

Joh. 14:16,17; 15:26; KV s. 90, 91; PjK s.162- 164

Käsitteitä

Listaa tähän käsitteet, jotka herättivät sinussa eniten mielenkiintoa.

1. _____
2. _____
3. _____

22

Sapattina 26. marraskuuta 2011

Vastustuksen kohtaaminen

"Kun totuuden asian ja Jumalan kunnian etenemiselle on välttämätöntä, että vastustaja kohdataan, kuinka varovaisesti, ja minkälaisella nöyryydellä heidän [totuuden edustajien] tulisi lähteä selkkaukseen. Tutkimalla sydäntään, tunnustamalla syntinsä ja rukoilemalla vilpittömästi, ja usein paastoten jonkin aikaa, tulisi heidän varmistaa, että Jumala erityisesti auttaisi heitä, ja antaisi pelastavalle totuudelleen voimallisen voiton, niin että erhe nähtäisiin sen todellisessa luonnossa, ja sen kannattajat joutuisivat häpeään." -Evangelism

Jumalalliset opetukset

1. Mitä Jeesus sanoi siitä, mitä Hän opetti? Joh. 7: 16-18. Mitä Hän saattaisi sanoa meidän opetuksistamme?

"Koko ajan, kun Jeesus oli Jerusalemin juhlilla, Häntä seurasivat vakoojat. Joka päivä koetettiin uusia keinoja Hänen vaientamiseksi. Papit ja hallitusmiehet yrittivät kietoa Häntä. He aikoivat väkivalloin lopettaa Hänen työnsä... Heti ensimmäisenä päivänä, jolloin Hän oli läsnä juhlilla, hallitusmiehet tulivat Hänen luokseen kysymään, millä vallalla Hän opetti. He halusivat kääntää huomion

Hänestä itsestään tähän kysymykseen, oliko Hänellä oikeus opettaa, ja samalla heidän omaan tärkeyteensä ja valtaansa... Jeesus ei käsitellyt näiden viisastelijoiden kysymystä vastaamalla viisasteluun, vaan tuomalla julki sielun pelastukselle tärkeän totuuden. Totuuden käsittäminen ja arvostaminen, Hän sanoi, ei riipu niin paljon mielestä kuin sydäimestä. Totuus on vastaanotettava sieluun; se vaatii tahdon alistumista. Jos totuus voitaisiin taivuttaa vain järjen alaisuuteen, ylpeys ei ensinkään estäisi omaksumasta sitä. Mutta se on vastaanotettava sydämessä tapahtuneena armon työnä, ja sen saamisen ehtona on luopuminen jokaisesta synnistä, minkä Jumalan Henki ilmaisee.” -AT s. 435, 436.

Erheellisiä näkökantoja

2. Mikä osoittaa, että Jeesus pystyi lukemaan heidän ajatuksensa ja tunteensa? Joh. 7:19, 24-26.

Henkilökohtainen kysymys: Miten me suhtautuisimme siihen, jos joku kertoisi meille meidän salaiset ajatuksemme?

”Jeesus antoi rabbiineille todistuksen jumaluudestaan osoittamalla, että Hän näki heidän sydämeensä. Betesdan lammikolla tapahtuneen parantamisen jälkeen he olivat suunnitelleet Hänen kuolemaansa. Näin he itse rikkoivat lakia, jota he väittivät puolustavansa. Jeesus sanoi: 'Eikö Mooses antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?'... Hän jatkoi puhuttaan osoittaen, että Hänen parannustekonsa Betesdan lammikolla oli sopusoinnussa sapatin lain kanssa ja että sen todisti oikeaksi se tulkinta, jonka juutalaiset itse esittivät laista. Hä sanoi: 'Mooses antoi teille ympärileikkauksen... ja sapatinkin te ympärileikkaatte ihmisen.' Lain mukaan jokainen poikalapsi oli ympärileikattava kahdeksanpäiväisenä. Jos tuo päivä sattuisi sapatiksi, olisi toimitus suoritettava silloin. Miten paljon enemmän onkaan sopusoinnussa lain hengen kanssa tehdä koko ihminen terveeksi sapatina? Ja Hän varoitti heitä: 'Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio.'” -AT s. 436, 437.

3. Mitä perusteettomia ajatuksia joillakin oli koskien Messiaan tulemistä? Miten Jeesus osoitti heidän olevan väärässä? Joh. 7:27-29.

Kysymys mietittäväksi: Mistä ihmisten harha-ajatukset saavat alkunsa?

”Monet Kristuksen kuulijoista, jotka asuivat Jerusalemissa ja tiesivät hallitusmiesten juonittelusta Häntä kohtaan, tunsivat vastustamattoman voiman vetävän itseään Hänen luokseen. He tulivat vakuuttuneiksi siitä, että Hän oli Jumalan Poika. Mutta Saatana oli valmis herättämään epäluuloja, joille valmistivat tietä heidän omat erheelliset käsityksensä Messiaasta ja Hänen

tulemisestaan. Uskottiin yleisesti, että Kristus syntyisi Beetlehemissä, mutta että Hän katoaisi jonkin ajan kuluttua, eikä kukaan tietäisi, mistä Hän tulee, kun Hän ilmestyy toisen kerran. Monet olivat sitä mieltä, ettei Kristuksella olisi mitään luonnollisia sukulaisuussuhteita. Ja koska Jeesus Nasarealainen ei vastannut yleistä käsitystä Messiaan loistosta, monet kallistivat korvansa sanoille: 'Kuitenkin me tiedämme, mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä Hän on.' ...He väittivät tietävänsä Kristuksen alkuperän, mutta he olivatkin täysin tietämättömiä siitä. Jos he olisivat eläneet sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa, he olisivat tunteneet Hänen Poikansa, kun Hän heille ilmestyi.” -AT s. 437.

Ennakkoluuloton mieli

4. Huolimatta ja fariseusten vastustuksesta ja harhaanjohtavasta vaikutuksesta, mitä monet ihmiset uskoivat? Mitä heidän olisi tullut tehdä, sillä lämän Valkeus oli heidän seurassaan hyvin lyhyen ajan? Joh. 7:31-34.

”Kuulijat eivät voineet olla ymmärtämättä Kristuksen sanoja. Ne olivat selvästi sen väitteen toisinto, jonka Hän useita kuukausia sitten oli esittänyt sanhedrinin edessä lausuen olevansa Jumalan Poika. Kuten hallitusmiehet silloin suunnittelivat Hänen kuolemaansa, niin he tekivät nytkin, mutta heidät esti siitä näkymätön voima, joka pani rajan heidän raivolleen sanoen heille: Tähän asti saat mennä, mutta et edemmäksi. Kansan joukosta moni uskoi Häneen, ja he sanoivat: 'Kun Kristus tulee, tehneekö Hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?' Farisealaisten johtomiehet, jotka olivat innokkaasti seuranneet tapahtumain kulkua, kuuluivat kansanjoukosta myötätunnon ilmauksia. He kiiruhtivat pappien luo esittäen suunnitelmansa vangita Hänet. He järjestivät kuitenkin niin, että vangitsisivat Hänet Hänen ollessaan yksin... Koko päivän Hän oli ojentanut käsiään tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden, mutta kuitenkin Hänet löytäisivät ne, jotka eivät Häntä etsineet, ja Hän ilmestyisi niille, jotka eivät Häntä kysyneet. Room. 10: 20, 21.” -AT s. 437, 438.

5. Minkälainen vaikutus rabbiinien mielipiteillä Messiaasta kohtaan oli kansaan? Kuultuaan Hänen jumalallisen sanomansa, mitä jopa Jeesusta vangitsemaan lähetetyt vartijat tunnistivat? Joh. 7:40, 41, 45, 46. Pakottaako Herra ketään uskomaan Häneen vastoin tahtoaan?

”Pappien ja rabbiinien väärät päätelmät johtivat harhaan monet niistäkin, jotka olivat vakuuttuneita siitä, että Jeesus oli Jumalan Poika. Nämä opettajat olivat hyvin painokkaasti toistaneet Messiaasta koskevia ennustuksia, että Hän oli hallitseva 'Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja Hänen vanhintensa edessä loistaa

kirkkaus'; että Hänen valtansa oli ulottuva 'merestä mereen ja Eufrat-virrasta maan ääriin saakka'. Jes. 24: 23; Ps. 72: 8... Ennustusten sanat väännettiin niin kiereen, että erehdys tuli mahdolliseksi... Jumala ei pakota ihmisiä luopumaan epäuskostaan. Heidän edessään on valo ja pimeys, totuus ja valhe. Heidän on itsensä ratkaistava, kumman he valitsevat. Ihmiselle on annettu kyky erottaa oikea ja väärä. Jumala ei toivo ihmisten tekevän ratkaisujaan hetken mielijohteesta vaan todisteiden nojalla, verraten huolellisesti kirjoituksia toisiinsa... Monet joutuvat vielä nykyäänkin petetyiksi samalla tavalla kuin juutalaiset. Uskonnolliset opettajat lukevat Raamattua oman ymmärryksensä ja perimätapojen valossa, eivätkä ihmiset itse tutki kirjoituksia ja arvostele, mikä on totuus, vaan luopuvat omasta arvostelustaan ja antavat sielunsa johtajiansa haltuun.” -AT s. 438, 439.

Varoituksen ääni

6. Miten johtajat lannistivat vartijoita jotka olivat vakuuttuneet Jeesuksen sanomasta? Miten epäkunnioittavasti he puhuivat tavallisille ihmisille? Joh. 7:47-49.

”Ne, joille totuuden sanomaa julistetaan, kysyvät harvoin: 'Onko se totta?' Sen sijaan he kysyvät: 'Kutka sitä kannattavat?' Ihmiset arvostelevat sitä niiden lukumäärän mukaan, jotka ottavat sen vastaan, ja he kysyvät: 'Uskooko kukaan oppinut tai uskonnollinen johtaja sitä?' Ihmiset eivät nyt ole suosiollisempia tosi jumalisuudelle kuin Kristuksen päivinä. He etsivät yhtä innokkaasti maallista hyvää hyläten ikuiset aarteet: eikä se todista totuutta vastaan, etteivät suuret joukot ole valmiit vastaanottamaan sitä, tai etteivät sitä hyväksy tämän maailman suurmiehet eivätkä edes uskonnolliset johtajat.” -AT s. 440.

7. Kun Fariseukset ja päättäjät hylkäsivät omien vartijoidensa ja muiden todistukset, kenen muun kautta Herra yritti varoittaa johtajia tuomitsemasta Jeesusta epäoikeudenmukaisesti? Joh. 7:50-52.

”Jälleen papit ja hallitusmiehet ryhtyivät laatimaan suunnitelmia Jeesuksen vangitsemiseksi. Väitettiin, että jos Hänen kauemmin annettaisiin olla vapaana, Hän kääntäisi kansan pois johtajistaan, ja ainoa turvallinen menettelytapa oli viipymättä vaientaa Hänet. Kesken kiivasta väittelyä heidät äkkiä keskeytettiin. Nikodeemus kysyi: 'Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?' Äänettömyys valtasi joukon. Nikodeemuksen sanat sattuivat heidän omaantuntoonsa. He eivät voineet tutkimatta tuomita ketään. Mutta eivät nuo ylpeät hallitusmiehet vain tästä syystä jääneet ääneti tuijottamaan häntä, joka oli uskaltanut puhua oikeuden puolesta.

Heitä hämmästytti ja harmitti se, että erääseen heikäläiseen Jeesuksen luonne oli tehnyt niin syvän vaikutuksen, että tämä avasi suunsa puolustamaan Häntä. Toivuttuaan hämmästyksestään he sanoivat Nikodeemukselle purevan ivallisesti: Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeetta.” -AT s. 440.

Mietiskelyä varten

"Jokainen todellinen kristitty on elävä lähde, joka vastaanottaa jatkuvaa armon virtaa, tullen itse virvoitetuksi ja virvoittaen muita ympärillään. Ne, jotka ovat Jumalan työtovereita, osoittavat lähetystyöntekijän henkeä; sillä he vastaanottavat jatkuvasti, että he voisivat antaa jatkuvasti muille taivaan valoa ja siunauksia. Ne, jotka avaavat sydämensä vastaanottamaan runsaasti voivat myös antaa runsaasti." -Counsels on Sabbath School Work

Lisätutkimista varten

1. Tim. 6:20; 2. Tim. 2:16, 23;

Kysymyksiä mietittäväksi

Kun esität sanomaa, mihinkä tähtäät – omaan vai Herran kunniaan?

Luetko Raamattua oman ymmärryksesi valossa, vai rukoiletko hartaasti ja nöyrästi Pyhän Hengen ohjausta?

23

Sapattina 3.Joulukuuta 2011

Armahdettu synnin tekijä

”Kukaan Kristuksen todellinen seuraaja ei välttelevin katsein käänny pois erehtyneistä jättäen heidät kenenkään estämättä jatkamaan alaspäin vievää tietänsä. Ne, jotka ovat innokkaat syyttämään toisia ja tuomaan heitä tuomiolle, ovat usein omassa elämässään syyllisempiä kuin nämä. Ihmiset vihaavat syntistä samalla kun rakastavat syntiä. Kristus vihaa syntiä, mutta rakastaa syntistä. Tämä henki on kaikilla Hänen seuraajillaan. Kristuksen rakkaus on hidas tuomitsemaan, nopea huomaamaan katumuksen, valmis antamaan anteeksi, rohkaisemaan, johtamaan eksyneen pyhyden polulle ja pitämään hänen jalkansa sillä.” -AT s. 444.

Aviorikoksesta kiinnijäänyt

1. Kuka tuotiin Jeesuksen eteen, kun Hän oli opettamassa temppelissä? Joh. 8:2, 3.

”Kaupungin melusta ja hälinästä, innostuneen kansanjoukon ja petollisten rabbien luota Jeesus vetäytyi oliivilehtojen hiljaisuuteen, missä Hän saattoi olla yksin Jumalan kanssa. Mutta varhain aamulla Hän palasi temppeeliin, ja kun kansaa kokoontui Hänen ympärilleen, Hän istuutui ja opetti heitä. Pian Hänet keskeytettiin. Joukko fariseuksia ja kirjanoppineita lähestyi Häntä raahaten mukanaan kauhun valtaamaa naista, jota he kovalla, kiihkeällä äänellä syyttivät seitsemännän käskyn rikkomisesta.” -AT s. 441.

2. Mistä häntä syytettiin? Joh. 8:4.

Syyttäjiä tarkoitus

3. Minkä kysymyksen he esittivät Jeesukselle, ja mikä heidän tarkoituksensa oli? Joh. 8:5, 6, alkuosa; 3.Moos. 20:10.

”Työnnettyään hänet Jeesuksen eteen he sanoivat hänelle teeskennellyn kunnioittavasti: 'Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?' Heidän teeskennelty kunnioituksensa verhosi taitavasti suunnitellun juonen, jonka tarkoitus oli tuhota Hänet. He olivat tarttuneet tähän tilaisuuteen varmistaakseen Hänen tuomionsa ajatellen, että tekipä Hän minkälaisen päätöksen tahansa, he kyllä saisivat aihetta syyttää Häntä. Jos Hän vapauttaisi naisen, Häntä voitaisiin syyttää Mooseksen lain rikkomisesta. Jos Hän taas julistaisi naisen kuoleman ansainneeksi, Häntä voitaisiin syyttää roomalaisten edessä sellaisen vallan ottamisesta, joka kuuluu yksinomaan heille.” -AT s. 441.

4. Miten Jeesus vastasi? Joh. 8:6, loppuosa.

”Jeesus katsoi hetkisen edessään olevaa näkyä — vapisevaa, häpeän painamaa naisraukkaa ja noita kovapiirteisiä mahtimiehiä, joilla ei ollut edes inhimillistä sääliä. Hänen tahraton, puhdas mielensä kavahti näkemäänsä. Hyvin Hän tiesi, miksi tämä tapaus oli tuotu Hänen eteensä. Hän tunsi jokaisen läheisyydessään olevan ihmisen sydämen, luonteen ja elämäntarinan. Nämä miehet, jotka muka olivat lain suojelijoita, olivat itse johtaneet uhrinsa syntiin saattaakseen Jeesuksen ansaan. Mitenkään osoittamatta kuulleen heidän kysymystään Hän kumartui ja katsoen maahan alkoi kirjoittaa hiekkaan.” -AT s. 441.

Jeesuksen asema

5. Kun he vaativat vastausta, mitä Jeesus sanoi? Minkä tekemistä hän sitten jatkoi? Joh. 8:7, 8.

”Kärsimättöminä Hän viivyttylystä ja näennäisestä

välinpitämättömyydestään syyttäjät tunkeutuivat lähemmäksi koettaen kiinnittää Hänen huomiotaan asiaansa. Mutta kun heidän silmänsä, Jeesuksen katsetta seuraten, sattui maahan Hänen jalkoihinsa, heidän kasvojensa ilme muuttui. Sinne oli kirjoitettu heidän oman elämänsä syntiset salaisuudet. Ympäröivä kansa huomasi heidän ilmeensä äkillisen muutoksen ja tunkeutui lähemmäksi nähdäkseen, mitä he katselivat niin hämmästyneinä ja häpeissään. Vaikka nämä rabbit tunnustivat kunnioittavansa lakia, niin esittämällä syytöksensä tätä naista vastaan he hylkäsivät lain säädökset. Miehen velvollisuus oli nostaa syyte vaimoan vastaan, ja syylliset oli yhtäläisesti rangaistava. Syyttäjien syytettä ei voitu hyväksyä. Mutta Jeesus kohtasi heidät heidän omalla maaperällään. Laki määräsi, että kivitysrangaistuksessa oli tapauksen todistajien heitettävä ensimmäiset kivet. Nousten seisomaan ja kiinnittäen katseensa juonia punoviin vanhimpiin Jeesus sanoi: 'Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.' Ja kumartuen alas Hän jatkoi kirjoittamistaan maahan." -AT s. 441, 443.

6. Mikä sai fariseukset ja kirjanoppineet vetäytymään paikalta? Joh. 8:9

"Hän ei ollut syrjäyttänyt Mooseksen välityksellä annettua lakia eikä loukannut Rooman arvovaltaa. Syyttäjät oli voitettu. Nyt, kun heidän tekopyhyytensä verho oli heiltä riistetty, he seisoivat syyllisinä ja tuomittuina puhtaan ja viattoman läheisyydessä. He pelkäsivät, että heidän elämänsä salaiset synnit paljastettaisiin kansanjoukolle, ja he hiipivät pois toinen toisensa jälkeen painunein päin ja alasluoduin katsein jättäen uhrinsa säälivän Vapahtajan hoiviin." -AT s. 443.

7. Mitä Jeesus lopulta kysyi kiusaajilta ja syyttäjiltä? Sen sijaan, että olisi tuomittu kuolemaan, minkä kaksinkertaisen siunauksen katuva nainen sai? Minkä ohjeen hän sai Jeesukselta? Joh. 8:10, 11.

"Nainen oli seisonut Jeesuksen edessä pelosta kyyristyneenä. Hänen sanansa 'joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä' olivat tuntuneet hänestä kuolemantuomiolta. Hän ei uskaltanut nostaa silmiään Vapahtajan kasvoihin, vaan odotti vaieten tuomiotaan. Hämmästykselleen hän näki syyttäjiensä poistuvan ääneti ja hämillään, ja sitten hänen korviinsa kuuluivat sanat: 'En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.' Hänen sydämensä suli, ja hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin, tuoden nyhkyttäen julki kiitollisen rakkautensa ja katkerin kyynelin tunnustaen syntinsä.' Tämä oli hänelle uuden elämän alku, puhtaan ja rauhallisen elämän, jonka hän omisti Jumalan palvelukseen. Nostaessaan tämän langenneen sielun Jeesus suoritti suuremman ihmeen kuin parantaessaan mitä ankarimman ruumiillisen taudin; Hän paransi hengellisen sairauden, mikä on iankaikkiseksi

kuolemaksi. Tästä katuvasta naisesta tuli eräs Jeesuksen uskollisimpia seuraajia. Itsensäuhraavalla rakkaudellaan ja uskollisuudellaan hän palkitsi Hänen anteeksiantavan armonsa.” -AT s. 443.

Mietiskelyä varten

”Tämä Jeesuksen teko, kun Hän antoi naiselle anteeksi ja rohkaisi häntä elämään parempaa elämää, heijastaa Hänen luonteensa täydellisen vanhurskauden ihanuutta. Vaikka Hän ei kaunistele syntiä eikä vähennä syyllisyydentuntoa, Hän ei halua tuomita, vaan pelastaa. Maailma kohteli tätä erehtynyttä naista vain halveksien ja ivaten, mutta Jeesus puhui lohdun ja toivon sanoja. Synnitön Vapahtaja säälii syntisen heikkoutta ja ojentaa hänelle auttavan käden. Tekopyhien fariseusten tuomitessa hänet Jeesus sanoo hänelle: 'Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.'” -AT s. 443, 444.

Lisätutkimista varten

Joh. 5:14; 5.Moos. 22:22; SLS s. 58, 59

Oppia Jeesukselta

Mitä opetuksia löydät seuraavista jakeista?

”Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.”

”... mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.”

24

Sapattina 10. joulukuuta 2011

Totuus ja vapaus

”Kun kerran Jumalan sanan ja Hänen Henkensä pidäkkeet on hylätty, ei kukaan ihminen tiedä, miten syvään alennustilaan hän voi vaipua. Salainen synti tai vallitseva intohimo voi pitää häntä vankinaan... Keino, jolla voimme voittaa paholaisen, on sama, jolla Kristus voitti — sanan voima. Jumala ei hallitse mieltämme ilman meidän suostumustamme, mutta jos todella tahdomme tuntea ja tehdä Hänen tahtonsa, kuuluvat meille Hänen lupauksensa: 'Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.' 'Jos joku tahtoo tehdä Hänen tahtonsa, tulee Hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta.' Joh. 8: 32; 7: 17. Uskomalla näihin lupauksiin jokainen ihminen voi vapautua erehdyksen kahleista ja synnin vallasta.” -AT s. 234, 235.

Valon vastaanottaminen

1. Mitä Jeesus julisti itsestään ja niistä, jotka Häntä seuraavat? Mitä ihmiset näkivät profeetta Jesajan ennustuksen (Jes. 49:6) täyttymisessä? Joh. 8:12.

”Jumala on valo, ja sanoillaan 'Minä olen maailman valo' Kristus ilmaisi ykseytensä Jumalan kanssa ja suhteensa koko ihmisperheeseen. Hän se alussa sai 'valon loistamaan pimeydestä'. 2 Kor. 4: 6... Hän oli se hengellinen valo, joka vertauskuvissa, esikuvissa ja ennustuksissa oli loistanut Israelille. Mutta valoa ei ollut annettu vain Israelin kansalle. Kuten auringon säteet tunkeutuvat maan kaukaisimpiinkin kolkkiin, samoin Vanhurskauden Aurinko loistaa jokaiselle sielulle... Kuten aurinkokuntamme kuu ja tähdet loistavat auringosta heijastunutta valoa, samoin maailman suuret opettajat, sikäli kuin heidän opetuksensa on oikeata, heijastavat Vanhurskauden Auringon säteitä. Jokainen ylevä ajatus, jokainen älyn välähdys on lähtöisin maailman Valosta.... Tämän ennustuksen [Jes. 49: 6.] käsitettiin yleisesti tarkoittavan Messiasta, ja kun Jeesus sanoi: 'Minä olen maailman valkeus', kansan täytyi huomata, että Hän väitti olevansa se luvattu.” -AT s. 446, 477.

2. Minkä takia fariseukset ja hallitusmiehet kysyivät Jeesukselta, ”Kuka sinä olet?” Jos he olisivat olleet rehellisiä ja hengellisempiä, minkä totuuden he olisivat tunnistaneet Hänen vastauksessaan? Joh. 8:25-27.

”Fariseusten ja hallitusmiesten mielestä tämä väite oli röyhkeää julkeutta. He eivät voineet sietää, että heidän kaltaisensa ihminen esitti sellaisia vaatimuksia. Välttämättä Hänen sanoistaan he tiukkasivat: 'Kuka sinä olet?' He halusivat pakottaa Hänet julistamaan itsensä Kristukseksi. Hänen olemuksensa ja työnsä olivat niin toisenlaiset, kuin mitä kansa oli odottanut, että Hänen kavalat vihollisensa uskoivat kansan hylkäävän Hänet petturina. Mutta Jeesus vastasi heidän kysymykseensä: 'Kuka sinä olet?' sanoen: 'Juuri se, mitä minä puhunkin teille.' Joh. 8: 25. Se, mikä oli ilmennyt Hänen sanoissaan, ilmeni myös Hänen luonteessaan. Hän oli opettamiensa totuuksien ruumiillistuma... Hän ei koettanut todistaa väitettään, että Hän on Messias, vaan osoitti olevansa yhtä Jumalan kanssa. Jos heidän mielensä olisi ollut avoin Jumalan rakkaudelle, he olisivat ottaneet Jeesuksen vastaan.” -AT s. 447, 448.

Surullisen vääriä mielipiteitä

3. Kun Jeesus puhui vapaudesta, mitä fariseukset ja hallitusmiehet – oman ajatusmallinsa perusteella – luulivat Hänen tarkoittavan? Mikä ihmeellinen sanoma Hänellä oli niille, jotka kaipasivat vapautusta synnistä? Joh. 8:31-34.

”He olivat kaikkein pahimmassa orjuudessa, pahan hengen hallittavina. Jokainen sielu, joka kieltäytyy jättäytymästä Jumalalle, on toisen voiman vallassa. Hän ei ole itsensä oma. Hän voi puhua vapaudesta, mutta hän on kaikkein kauheimmassa orjuudessa. Hän ei voi nähdä totuuden kauneutta, sillä Saatana hallitsee hänen mieltään. Vaikka hän kuvittelee seuraavansa oman järkensä määräyksiä, hän noudattaa pimeyden ruhtinaan tahtoa. Kristus tuli murtamaan kahleet, jotka sitovat sielun synnin orjuuteen... Jumalan Hengen vaikutuksen alaisena ihminen saa vapaasti valita, ketä hän tahtoo palvella. Muutos, joka tapahtuu, kun sielu jättäytyy Kristukselle, on täysin vapaaehtoinen. Synnin karkoittaminen on sielun oma teko. On kyllä totta, ettei meillä ole voimaa vapautua Saatanan vallasta, mutta kun haluamme päästä irti synnistä, ja kun suuressa hädässämme rukoilemme voimaa ulkopuoleltamme ja yläpuoleltamme, täyttyy sielumme Pyhän Hengen jumalallisella voimalla ja tottelee tahdon määräyksiä täyttäen Jumalan tahtoa. Ainoa ehto, jolla ihmisen on mahdollista tulla vapaaksi, on tulla yhdeksi Kristuksen kanssa. 'Totuus on tekevä teidät vapaiksi', ja Kristus on totuus. Synnin voitto on siinä, että se heikentää mielen ja tukahduttaa sielun vapauden.” -AT s. 448, 449.

4. Mitä eroa on olla Aabrahamin biologinen sukulainen, tai olla hänen hengellinen lapsensa? Joh. 8:37-40.

”Fariseukset olivat selittäneet olevansa Aabrahamin lapsia. Jeesus sanoi heidän voivan todistaa tämän väitteen vain tekemällä Aabrahamin tekoja. Todelliset Aabrahamin lapset eläisivät Hänen tavallaan Jumalalle kuuliaisina. He eivät yrittäisi tappaa Häntä, joka julisti Jumalalta samaansa totuutta. Punoessaan juonia Kristusta vastaan rabbiinit eivät tehneet Aabrahamin tekoja. Suoraan Aabrahamista polveutuminen ei merkinnyt mitään. He eivät olleet hänen lapsiaan, ellei heillä ollut hengellistä yhteyttä hänen kanssaan, joka ilmenisi siinä, että heillä olisi sama henki ja he tekisivät samoja tekoja. Sama periaate koskee yhtä tärkeänä erästä kysymystä, joka jo kauan on askarruttanut kristittyä maailmaa: kysymystä apostolisesta vallanperimyksestä. Aabrahamista polveutumisen merkinä ei ollut nimi tai sukuperä, vaan luonteen yhtäläisyys. Niinpä ei apostolinen vallanperimyskään perustu kirkollisen vallan siirtymiseen, vaan hengen yhteyteen. Apostolien hengen läpituokema elämä, heidän julistamansa totuuden uskominen ja opettaminen on apostolisen vallanperimyksen oikea todistus. Tämä tekee ihmisistä evankeliumin ensimmäisten julistajien seuraajia.” -AT s. 449.

Lunastajan luonto ja ennalta olemassaolo

5. Huolimatta kaikista kiusauksista, millä fariseukset ja hallitusmiehet Saatanan johdolla yrittivät saada Jeesuksen ansaan, mikä tosiasia säilyi?

Joh. 8:46, 47.

”Kolmen vuoden ajan Kristuksen viholliset olivat päivä päivältä seuranneet Häntä koettaen löytää jotakin virhettä Hänen luonteessaan. Saatana ja kaikki pahuuden vallat olivat koettaneet voittaa Hänet, mutta he eivät olleet löytäneet Hänessä mitään, mistä he olisivat hyötäneet. Paholaistenkin oli pakko tunnustaa: 'Sinä olet Jumalan Pyhä'. Mark. 1:24. Jeesus noudatti elämässään lakia taivaan, lankeamattomien maailmojen ja syntisten ihmisten nähden. Enkelien, ihmisten ja paholaisten edessä Hän oli jääväämättömästi lausunut sanat, jotka kenenkä tahansa toisen suusta olisivat olleet jumalanpilkkua: 'Minä teen aina sitä, mikä Hänelle on otollista.' Se seikka, että vaikka juutalaiset eivät voineet löytää Kristuksessa mitään syntiä, he eivät kuitenkaan tahtoneet ottaa Häntä vastaan, osoittaa, ettei heillä ollut mitään yhteyttä Jumalan kanssa. He eivät tunteneet Jumalan ääntä Hänen Poikansa sanomassa. He luulivat julistavansa tuomion Kristukselle, mutta kieltäessään Hänet he langettivatkin oman tuomionsa. 'Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat', sanoi Jeesus. 'Sen tähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta.'” -AT s. 450.

6. Mikä etuoikeus myönnettiin Abrahamille monia vuosisatoja aikaisemmin? Minkä näyn hän näki tulevasta Lunastajasta? Joh. 8:55, 56.

”Omien kärsimystensä vuoksi Aabraham saattoi käsittää Vapahtajan tehtävän uhrilampaana. Mutta Israel ei tahtonut ymmärtää sitä, mikä oli heidän ylpeille sydämilleen niin vastenmielistä.” -AT s. 452.

7. Mitä Herra sanoi koskien Hänen ennalta olemassaoloaan? Missä ja minkä tilanteen yhteydessä tämä pyhä nimi ensimmäisen kerran löytyy Raamatusta? Joh. 8:58; 2. Moos. 3:13, 14.

”Jeesus vastasi vakavasti ja arvokkaaksi: 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Aabraham syntyi, OLEN MINÄ OLLUT.' Suuri kansanjoukko kävi äänettömäksi. Tuon Jumalan nimen, joka oli ilmoitettu Moosekselle kuvaamaan Jumalan ikuista olemassaoloa, oli tämä galilealainen rabbi omaksunut itselleen. Hän oli julistanut olevansa tuo Israelille luvattu, 'jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista'. Miika 5: 2... Hänen väitteensä, että Hän oli yhtä Jumalan kanssa, oli jo aikaisemmin kiihottanut heitä ottamaan Hänet hengiltä, ja muutamia kuukausia myöhemmin he selittivät: 'Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi.' Joh. 10: 33... Valo loisti pimeässä, 'ja pimeys ei sitä käsittänyt'. Joh. 1: 5.” -AT s. 452.

Mietiskelyä varten

”Tämä pitää paikkansa kaikkina aikoina. Moni, joka mielellään saivartelea, arvostelee ja etsii jotakin epäilyttävää Jumalan sanasta, luulee sen osoittavan ajatuksen vapautta ja terävää älyä. Hän otaksuu käyvänsä oikeutta Raamattua vastaan, kun hän itse asiassa tuomitsee itsensä. Hän ilmaisee olevansa kykenemätön antamaan arvoa taivaallisille totuuksille, joihin sisältyy iankaikkisuus. Hänen henkensä ei kauhistu edes Jumalan vanhurskauden valtavaa vuotta. Hän puuhailee keräillen risuja ja korsia, mikä osoittaa ahdasta ja maallista luonnetta, sydäntä, joka on kadottamaisillaan kykynsä antaa arvoa Jumalalle. Se, jonka sydän on vastannut taivaalliseen kutsuun, etsii sitä, mikä lisää hänen Jumalan tuntemustaan sekä puhdistaa ja jalostaa hänen luonnettaan. Kuten kukka kääntyy aurinkoon, jotta sen kirkkaat säteet saisivat kukan kauniit värisevyt esille, samoin sielukin kääntyy Vanhurskauden Aurinkoon, jotta taivaan valo kaunistaisi luonteen Kristuksen luonteen ihanuudella.” -AT s. 450, 451.

Lisätutkimista varten

Joh. 3:19-21; 8:12-59; 1:7-10; AT

Hengellistä mietittävää

Pyydettyäsi Jumalalta ohjausta, mieti seuraavien lauseiden syvää merkitystä:

”Jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.”

”... totuus on tekevä teidät vapaiksi.”

25

Sapattina 17. joulukuuta 2011

Pimeydestä valoon

"On ihmeellistä, miten voimakkaaksi heikko mutta Jumalan voimaan uskova ihminen voi tulla, miten päättävästi hän ponnistelee ja miten suuriin tuloksiin hän pääsee. Joka aloittaa vähin tiedoin ja vaatimattomasti, kertoo sen, minkä tietää, ja koettaa ahkerasti hankkia lisätietoa, saa havaita koko taivaan aarraitan olevan hänelle avoinna. Mitä enemmän hän koettaa levittää valoa, sitä enemmän sitä annetaan hänelle. Mitä enemmän joku rakkaudesta ihmissieluihin koettaa selittää Jumalan sanaa toisille, sitä paremmin se selviää hänelle itselleenkin. Mitä enemmän käytämme tietoaamme ja harjoitamme kykyjämme, sitä enemmän tietomme ja kykymme lisääntyvät." KV s. 260.

Syitä sokeuteen

1. Mitä opetuslapset kysyivät Jeesukselta, kun he näkivät miehen, joka oli

syntynyt sokeana? Mitä Hän vastasi? Joh. 9:1-3.

”Juutalaiset uskoivat yleisesti, että synti sai rangaistuksensa tässä elämässä. Jokaista sairautta pidettiin joko sairaan tai hänen vanhempainsa pahanteon rangaistuksena. On totta, että kaikki kärsimykset johtuivat Jumalan lain rikkomisesta, mutta tämä totuus oli tulkittu väärin. Saatana, joka on synnin ja kaikkien sen seurausten aiheuttaja, oli saanut ihmiset pitämään sairauksia ja kuolemaa Jumalan lähettäminä, mielivaltaisesti määrättyinä synnin rangaistuksina. Tästä johtui, että sellaisella, jota oli kohdannut jokin suuri onnettomuus tai ahdistus, oli lisäksi kannettavana se taakka, että häntä pidettiin suurena syntisenä... Jumala oli antanut opetuksen, jonka tarkoitus oli estää tämä, Kertomus Jobista osoitti, että kärsimykset aiheuttaa Saatana, ja Jumala käyttää niitä armotarkoituksiinsa. Mutta Israel ei käsittänyt tätä opetusta. Kieltäessään Kristuksen tekivät juutalaiset saman erehdyksen, josta Jumala oli nuhdellut Jobin ystäviä. Kristuksen opetuslapsilla oli sama käsitys kuin juutalaisillakin synnin ja kärsimyksen suhteesta. Oikaistessaan heidän erehdyksensä Jeesus ei selittänyt miehen sairauden syytä, vaan ilmoitti heille, mikä oli oleva seurauksena.” -AT s. 453.

Pois pimeydestä

2. Millä sanoilla Jeesus antoi näön sokealle miehelle? Mikä rinnastus fyysisen ja hengellisen sokeuden välillä tuli ilmeiseksi tässä tapauksessa? Joh. 9:4, 6, 7, 14.

”Fariseukset toivoivat voivansa todistaa Jeesuksen syntiseksi, jolloin Hän ei voisi olla Messias. He eivät tieneet, että Hän, joka oli parantanut sokean, oli tehnyt sapatinkin ja tiesi kaikki sen velvoitukset. He kiihkoilivat kiivaasti sapatin noudattamisen puolesta, ja kuitenkin suunnittelivat murhaa juuri sinä päivänä. Mutta moniin tämä ihme oli tehnyt syvän vaikutuksen, ja he olivat vakuuttuneita siitä, että Hän, joka oli avannut sokean silmät, oli enemmän kuin tavallinen ihminen... Rabbiinit kääntyivät jälleen sokean puoleen: 'Mitä sinä sanot Hänestä, koskapa Hän avasi sinun silmäsi?' Hän sanoi: 'Hän on profeetta '. Sitten fariseukset väittivät, ettei hän ollut syntynyt sokeana eikä siis parantunut sokeudesta. He kutsuivat hänen vanhempansa ja kysyivät heiltä: 'Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen?' Siinä oli mies itse selittäen, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, mutta fariseukset kielsivät mieluummin sen, minkä olivat omin silmin nähneet ja omin korvin kuulleet, kuin myönsivät erehtyneensä. Niin voimakas on ennakkoluulo; niin vääristelevä on farisealainen vanhurskaus.” -AT s. 454, 455.

3. Mihin lopputulokseen fariseukset päätyivät vain siksi, että Jeesus paransi miehen sapattina? Miten tämä esti heitä hyväksymästä ilmeistä tosiasiaa?

Joh. 9:16-18.

”Pulma, johon fariseukset täten joutuivat, heidän epäilyksensä ja ennakkoluulonsa, ja se, etteivät he tässä tapauksessa uskoneet selviä tosiasioita, avasivat kansan, varsinkin rahvaan silmät. Jeesus oli usein suorittanut ihmetöitään julkisesti kaduilla, ja Hänen tekonsa olivat aina kärsimyksiä lieventäviä. Monen mielessä heräsi kysymys: Tekisikö Jumala tällaisia ihmetöitä petturin välityksellä, jollaiseksi fariseukset väittivät Jeesusta? Ristiriita kehittyi vakavaksi molemmin puolin. He koettivat hämmentää häntä monin sanoin, jotta hän luulisi tulleensa petetyksi. Saatana ja hänen pahat enkelinsä olivat fariseusten puolella ja yhdistivät voimansa ja älynsä ihmisten viisauteen voittaakseen Kristuksen vaikutuksen. He koettivat kumota vakaumuksen, joka oli heräämässä monen mielessä. Myös Jumalan enkelit olivat paikalla vahvistamassa miestä, joka oli saanut näkönsä.” -AT s. 455, 456.

4. Mikä vastakohtaisuus oli selvästi huomattavissa niiden uskon, jotka olivat useita vuosia tutkineet ja opettaneet Jumalan sanaa, ja sokean miehen uskon välillä, jolla ei ollut ikinä ollut mahdollisuutta lukea Raamattua? Joh. 9:24-27.

”Jumalallinen valo loisti sokean miehen sieluun. Kun nämä ulkokullatut koettivat saada hänet epäilemään, Jumala auttoi häntä osoittamaan sattuvilla ja nasevilla vastauksillaan, ettei häntä voinut kietoa. Hän vastasi: 'Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta Hänen opetuslapsiksensa?' Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: 'Sinä olet Hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia. Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä.' Jeesus tiesi, minkälaiseen tulikokeeseen mies oli joutunut, ja Hän antoi hänelle armoa ja sanat suuhun, niin että hänestä tuli Kristuksen todistaja.” -AT s. 456.

5. Mitä sokea mies selkeästi päätteli koskien sitä, miten Jumala toimii? Joh. 9:30-33.

”Hän vastasi fariseuksille sanoin, jotka olivat pureva moite näitä kohtaan. He sanoivat osaavansa selittää kirjoituksia ja olevansa kansan hengellisiä oppilaita, ja kuitenkin kun Jeesus suoritti ihmetöitä, he olivat täysin tietämättömiä Hänen voimansa lähteestä, Hänen luonteestaan ja väitteistään... Mies oli lyönyt tutkijansa heidän omilla aseillaan. He eivät pystyneet vastaamaan mitään hänen perusteluihinsa. Fariseukset olivat hämmästyneitä ja vaikenivat ikään kuin hänen sattuvien, päättävien sanojensa lumoamina. Jonkin aikaa vallitsi täydellinen hiljaisuus. Sitten papit ja rabbiinit kietoutuivat synkän näköisinä viittoihinsa

ikään kuin peläten hänen kosketuksensa saastuttavan heidät; he pudistivat tomun jaloistaan ja julistivat tuomionsa häntä vastaan: 'Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!' Ja he ajoivat hänet ulos.” -AT s. 456, 457.

Kaksinkertainen valo

6. Mitä Jeesus teki, kun papit torjuivat miehen, jolle oli annettu näkö? Mikä toinenkin valo loisti hänelle? Joh. 9:35-38.

”Ensi kertaa sokea katsoi parantajansa kasvoja. Neuvoston edessä hän oli nähnyt vanhempansa kiusaantuneina ja hämmentyneinä; sitten hän oli nähnyt rabbiinien vihaiset kasvat, ja nyt hänen katseensa viipyi Jeesuksen rakkautta uhkuvissa, tyyneissä kasvoissa. Hän oli jo, vaikka suurin kustannuksin, tunnustanut Hänet Jumalan voiman välittäjäksi, ja nyt hänelle suotiin korkeampi ilmestys. Vapahtajan kysymykseen: 'Uskotko sinä Jumalan Poikaan?' sokea vastasi kysymällä: 'Herra, kuka Hän on, että minä Häneen uskoisin?' Jeesus sanoi hänelle: 'Sinä olet Hänet nähnyt, ja Hän on se, joka sinun kanssasi puhuu.' Mies heittäytyi kunnioittaen Jeesuksen jalkojen juureen. Hän ei ollut ainoastaan saanut luonnollista näköään, vaan myös hänen ymmärryksensä silmät olivat auenneet. Kristus oli paljastunut hänen sielulle, ja hän otti Hänet vastaan Jumalan lähettämänä” -AT s. 457.

7. Miten Jeesus kuvaili tehtävänsä? Mikä tulisi niiden kohtaloksi, jotka torjuivat taivaan valon? Joh. 9:39-41.

”Kristus oli tullut avaamaan sokeain silmät ja tuomaan valoa pimeydessä istuville. Hän oli lausunut olevansa maailman valo, ja Hänen juuri suorittamansa ihme todisti Hänen tehtävästään. Ihmiset, jotka katselivat Vapahtajaa Hänen tullessaan maailmaan, saivat nauttia Hänen jumalallisen läsnäolonsa ilmestyksestä täydellisemmin, kuin maailma koskaan ennen oli nauttinut. Jumalan tunteminen ilmaistiin täydellisemmin. Mutta juuri tähän ilmestykseen sisältyi myös tuomio. Ihmisten luonne koeteltiin ja heidän kohtalonsa ratkaistiin.” -AT s. 457.

Mietiskelyä varten

”Se jumalallisen voiman ilmaus, joka oli antanut sokealle sekä luonnollisen että hengellisen näön, oli johtanut fariseukset yhä suurempaan pimeyteen. Jotkut Kristuksen kuulijoista, jotka tunsivat Hänen sanojensa soveltuvan itseensä, kysyivät: 'Olemmeko mekin sokeat?' Jeesus vastasi: 'Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä.' Jos Jumala olisi tehnyt teille mahdolltomaksi nähdä totuutta, ei tietämättömyyteenne sisältyisi syällisyyttä. 'Mutta nyt te sanotte: 'Me näemme.' Te uskotte voivanne nähdä ja hylkääte sen ainoan keinon, jonka avulla voisitte

saada näköne. Kaikille, jotka käsittivät tarpeensa, Jeesus toi runsaan avun. Mutta fariseukset eivät tahtoneet tunnustaa tarvitsevansa mitään, he kieltäytyivät tulemastakin Kristuksen luo, ja siksi he jäivät pimeyteen, sokeuteen, johon he itse olivat syypäitä. Jeesus sanoi: "Teidän syntinne pysyy." -AT s. 457, 458.

Lisätutkimista varten

Luuk. 12:35-48; KV s. 259 - 261.

Yhteyden muodostaminen

Minkä yhteyden näet Hes. 18:4, 20 ja tämän läksyn välillä?

26

Sapattina 24. joulukuuta 2011

Oikean Paimenen seuraaminen

"... Ne, jotka väittävät olevansa Jumalan johdossa, mutta menevät suoraan pois päin Hänestä ja Hänen laistaan, eivät tutki Raamattua. Mutta Herra ohjaa kansaansa; sillä Hän sanoo, että Hänen lampaansa seuraavat, kun ne kuulevat Hänen äänensä, mutta vierasta ne eivät seuraa." -Faith and Works

Paimenen elämä

1. Millä Herralla havainnollisesti sitä, millainen Hänen tehtävänsä on maailman hyväksi? Joh. 10:11, 14, alkuosa.

"Jälleen Jeesus löysi tien kuulijaansa sydämeen heille tuttuun asioiden avulla. Hän oli verrannut Hengen vaikutusta kylmään, raikkaaseen veteen. Hän oli sanonut olevansa maailman valo, elämän ja ilon lähde luonnolle ja ihmiselle. Nyt Hän kauniissa paimenkuvauksessaan esittää suhteensa niihin, jotka uskovat Häneen. Mikään kuvaus ei ollut Hänen kuulijoilleen tutumpi kuin tämä, ja Kristuksen sanat liittyivät sen ainoa Häneen. Aina, kun opetuslapset tästedes näkivät paimenten kaitsevan laumojaan, he muistivat Vapahtajan opetuksen. He näkivät jokaisessa uskollisessa paimenessa Kristuksen. He näkivät jokaisessa avuttomassa ja turvattomassa lampaassa itsensä." -AT s. 459.

2. Miten profeetat käyttivät samaa kuvaa edustamaan Jumalan rakastavaa huolenpitoa kansastaan? Ps. 23:1; Jes. 40:11. Keneen Jeesus sovelsi näitä profetioita?

”Kristus sovelsi nämä ennustukset itseensä ja osoitti vastakohtan oman luonteensa ja Israelin johtajien luonteen välillä. Fariseukset olivat juuri karkottaneet yhden joukostaan, koska hän uskalsi todistaa Kristuksen voimasta. He olivat erottaneet luotaan sielun, jota Hyvä Paimen veti luokseen. Täten he olivat osoittautuneet tietämättömiksi heille uskotusta tehtävästä ja arvottomiksi olemaan lauman paimenina. Nyt Jeesus esitti heille, mikä vastakohta on heidän ja Hyvän Paimenen välillä, ja Hän viittasi itseensä Herran lauman hyvänä hoitajana. Mutta sitä ennen Hän puhui itsestään toisen vertauskuvan muodossa.” -AT s. 460.

Oikean paimenen lahja ihmisille

3. Vastakohtana ihmisen seremonioille ja järjestelmille, miten ihminen pääsee taivaan iankaikkiseen laumaan? Joh. 10:9, 1, 2.

”Kristus on ovi Jumalan lammashuoneeseen. Tämän oven kautta kaikki Hänen lapsensa, varhaisimmista ajoista asti, ovat päässeet sisään. Jeesuksessa, sellaisena kuin Hänet oli näytetty esikuvissa, kuvattu vertauksissa, esitetty profeettojen ilmestyksissä, paljastettu opetuslapsille pidetyissä puheissa ja ihmisille tehdyissä ihmeteoissa, he olivat nähneet 'Jumalan Karitsan, joka pois ottaa maailman synnin', Joh. 1: 29, ja Hänen kauttaan he ovat saatetut Hänen armonsa hoiviin. Monet ovat esittäneet jotakin muuta, mihin maailma voisi uskoa, on keksitty menoja ja järjestelmiä, joiden avulla ihmiset toivovat saavuttavansa sovituksen ja rauhan Jumalan kanssa, ja näin pääsevänsä Hänen laumaansa. Mutta ainoa ovi on Kristus, ja kaikki, jotka ovat asettaneet jotakin muuta Kristuksen paikalle ja koettaneet päästä laumaan jotakin muuta tietä, ovat varkaita ja rosvoja... Kaikkina aikoina filosofit ja oppineet ovat esittäneet maailmalle teorioija sielun tarpeiden tyydyttämiseksi... Kristus tuli luodakseen uudelleen Jumalan kuvan ihmisessä, ja jokainen, joka kääntää ihmiset pois Kristuksesta, kääntää heidät pois tosi kehityksen lähteestä, ja riistää heiltä elämän toivon ja tarkoituksen ja autuuden. Sellainen on varas ja rosvo.” -AT s.460, 461.

4. Mitä muuta oikea Paimen tekee, kuin antaa ruokaa ja vettä lampailleen? Joh. 10:10. Miksi Herra vertaa kansaansa lammasmaan?

”Kaikista eläimistä lammas on arin ja avuttomin, ja Itämailla paimen huolehtii laumastaan väsymättä ja lakkaamatta. Ei ennen yhtä vähän kuin nytkään ollut paljon turvaa kaupungin muurien ulkopuolella. Rosvoileviin rajaheimoihin kuuluvat ryövärit tai louhikkoon kätkeytyneet petoeläimet vaanivat ryöstääkseen laumat. Paimen kaitsi laumaansa tietäen sen tapahtuvan hänen oman henkensä uhalla. Jaakob, joka kaitsi Laabanin laumoja Harranin laitumilla, kertoo väsymättömästi työstään seuraavasti: 'Päivällä vaivasi minua helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.' 1 Moos. 31:40. Ja paimentaessaan isänsä lampaita

poikanen Daavid voitti paljain käsin leijonan ja karhun ja pelasti niiden hampaista niiden ryöstämän karitsan. Kun paimen johdattaa laumaansa yli louhikkoisten vuorien, läpi metsien ja jylyhien rotkojen ruohoisille joenäyriäille, kun hän paiment a a niitä vuorilla yksinäisinä öinä, suojellen niitä rosvoilta ja hoitaen hellästi sairaita ja heikkoja, hänen elämänsä tulee kuin yhdeksi niiden elämän kanssa. Voimakas ja hellä kiintymys liittää hänet hänen huolenpitonsa kohteisiin. Olipa lauma miten suuri tahansa, paimen tuntee jokaisen lampaansa. Jokaisella on nimensä, ja jokainen vastaa paimenen kutsuessa sitä nimeltä.” -AT s. 461, 463.

5. Kuinka läheinen suhde on lampaiden ja Paimenen välillä? Joh. 10:14, 15; Jes. 43:1.

”Kuten maallinen paimen tuntee lampaansa, samoin taivaallinenkin paimen tuntee laumansa, joka on hajallaan ympäri maailman. 'Niin, te olette minun lampaani, minun laitumeni lampaat, te ihmiset; minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra.' Jeesus sanoo: 'Minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun.' 'Kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt.' Hes. 34:31, Jes. 43:1; 49:16. Jeesus tuntee meidät yksilöinä, ja Häntä liikuttaa tieto meidän heikkouksistamme. Hän tuntee meidät kaikki nimeltä. Hän tietää talonkin, missä asumme, ja sen jokaisen asukkaan nimen. Hän on joskus käsenyt jonkun palvelijansa mennä siihen ja siihen kaupunkiin, sille ja sille kadulle sellaiseen ja sellaiseen taloon etsimään jotakuta Hänen lammastaan” -AT s. 463.

Kuulijat ja seuraajat

6. Mitä Jeesus sanoi lampaistaan? Mitä he tekevät? Joh. 10:3, loppuosa, 27; Ilmestys. 14:4, loppuosa.

Henkilökohtainen kysymys: Seuraatko sinä hyvää Paimenta?

”Jeesus tuntee jokaisen sielun niin hyvin, kuin tämä olisi ainoa, jonka puolesta Hän kuoli. Jokaisen hätä liikuttaa Hänen sydäntään. Hänen korvansa kuulee jokaisen avunhuudon. Hän tuli vetääkseen kaikki ihmiset luoksensa. Hän pyytää: 'Seuraa minua', ja Hänen henkensä vaikuttaa heidän sydämessään vetäen heitä Hänen luokseen. Monet kieltäytyvät tulemasta. Jeesus tietää, keitä he ovat. Hän tietää myös, kutka iloiten kuulevat Hänen kutsunsa ja ovat valmiit tulemaan Hänen paimenhoivaansa... Hän huolehtii jokaisesta aivankuin ei mitään olisi koko maailmassa... Vaikka Hän nyt on noussut Jumalan luo ja istuu maailmankaikkeuden valtaistuimella, ei Hän ole vähääkään menettänyt säälivää luontoaan. Sama hellä, myötätuntoinen sydän on tänäänkin avoinna kaikille ihmiskunnan tuskille. Tänä päivänä Hän ojentaa lävistetyn kätensä siunatakseen vielä runsaammin kansaansa, joka on maailmassa. 'He eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. ' Sielu, joka on jättäytynyt Kristukselle, on

Hänen silmissään kalliimpi kuin koko maailma. Vapahtaja olisi kärsinyt Golgatan tuskat, jotta yksi ainoa ihminen olisi pelastunut Hänen valtakuntaansa. Hän ei koskaan jätä yhtäkään, jonka puolesta Hän kuoli. Elleivät Hänen seuraajansa halua jättää Häntä, Hän pitää heistä kiinni.” -AT s. 464, 465.

7. Mitä Jeesus sanoi muista lampaista, jotka eivät olleet Hänen laumassaan? Mitä Hän aikoi tehdä lampaelleen? Joh. 10:16, 17; 11:51,52.

"Jumalan lauman kadonneita lampaita on hajallaan kaikkialla, ja heidän hyväkseen tehtävää työtä on laiminlyöty. Saamani valon perusteella tiedän, että siellä missä nyt on kentällä vain yksi kirjaevankelista, pitäisi olla sata. Kirjaevankelistoja tulee rohkaista ryhtymään tähän työhön - ei levittämään satukirjoja, vaan esittämään maailmalle kirjoja, jotka sisältävät tälle ajalle välttämätöntä totuutta." -TA s. 526, 527.

Mietiskelyä varten

"Kun vainon myrskyt puhkeavat yllemme, uskolliset lamfaat kuulevat oikean Paimenen äänen. He tekevät epäitsekkeitä ponnisteluja pelastaakseen kadotettuja, ja monet, jotka ovat jättäneet lauman, tulevat takaisin seuraamaan hyvää Paimenta." T.6.

Lisätutkimista varten

Matt. 18:11-14

Gospel Workers, s. 181-184.

Counsels to Parents, Teachers and Students, s. 261,262.

Tänään luetaan lähetyskertomus Haitista

27

Sapattina 31. joulukuuta 2011

Toisten opetuslasten lähettäminen

"Evankeliumin levittäminen maailmalle on Jumalan antama työ niille, jotka menevät Hänen nimessään. Heidän tulee olla Kristuksen työtovereita, paljastaen kadotetuille Hänen hellän, säälivän rakkautensa. Jumala kutsuu tuhansia työskentelemään Hänelle, ei saarnaamalla niille, jotka tuntevat totuuden, käyden läpi aina vain samoja alueita, vaan varoittamalla niitä, jotka eivät ole ikinä ennen kuulleet armon viimeistä sanomaa. Työskennelkää sydän täynnä

palavaa rakkautta sieluja kohtaan. Tehkää lääkinnällistä lähetystyötä. Siten voitatte ihmisten sydämet. Tietä valmistetaan päättäväiselle totuuden julistamiselle. Huomaatte, että heidän fyysisten kärsimysten helpottaminen antaa mahdollisuuden palvella heidän hengellisiä tarpeitaan." -A Call to Medical Evangelism

Järjestäytynyt palvelus

1. Toisessa tilanteessa, montako opetuslasta Herra lähetti saarnaamaan evankeliumia ja valmistamaan tietä Hänelle? Mikä oli heidän tehtävänsä, ja minkälaista vastarintaa he tulisivat kohtaamaan? Luuk. 10:1-3.

"Lähetettyään ne kaksitoista Hän 'valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellensä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne Hän itse aikoi mennä'. Luuk. 10: 1. Nämä opetuslapset olivat jonkin aikaa olleet Hänen kanssaan harjaantuakseen työhönsä. Kun ne kaksitoista lähetettiin ensimmäiseen erikoiseen tehtäväänsä, muut opetuslapset seurasivat Jeesusta Hänen matkallaan Galilean halki. Näin heillä oli etuoikeus seurustella läheisesti Hänen kanssaan ja saada Häneltä henkilökohtaista opetusta. Nyt oli siis tämän suuremmankin joukon lähdettävä suorittamaan erikoista tehtävää." -AT s. 470.

"Maailmaa tulee varoittaa, eikä yhdenkään sielun tulisi tyytyä pinnalliseen tietoon totuudesta. Et voi tietää, mikä vastuu sinulle asetetaan. Et voi tietää, missä sinut kutsutaan todistamaan totuutta. Monien pitää seistä lakia valvovissa oikeussaleissa; joidenkin pitää seistä kuninkaiden ja maallisesti oppineiden edessä vastaamassa uskostaan. Ne, joilla on vain pinnallinen käsitys totuudesta, eivät voi selittää Raamattua selkeästi, eivätkä antaa täsmällisiä syitä uskolleen. He hämmentyvät, eivätkä ole työmiehiä joiden ei tarvitse hävetä. Älköön kukaan kuvitelko, että hänen ei tarvitse opiskella vain siksi, että hän ei tule saarnaamaan saarnastuolista. Ihminen ei voi ikinä tietää, mitä Jumala vaatii häneltä." -Fundamentals of Christian Education

Neuvoja evankeliumin julistamiseen

2. Mikä oli epätavallista heidän valmistautumisessaan tätä tehtävää varten? Kuka tarjoaisi heille heidän yöpitoinsa? Miksi heitä ohjeistettiin välttämään tavallisia tervehdyksiä? Luuk. 10:4, 7, 8; 9:3; Matt. 10:10, loppuosa.

"Veljeni, et ole toiminut innostaaksesi ihmisiä saarnatyöhön. Sen sijaan, että pitäisit työn kulut matalana, sinun tehtäväsi on saada ihmiset ymmärtämään, että 'työmies on palkkansa ansainnut.' Saarnaamisen lisäksi on muutakin tärkeää työtä tehtäväksi. Jos tämä olisi tehty niinkuin Jumala sen suunnitteli, työssä olisi paljon enemmän työntekijöitä kuin mitä siellä nyt on. Ja jos saarnaajat olisivat tehneet

työnsä kouluttaen kaikki jäsenet, köyhät ja rikkaat, antamaan sen mukaan, kuin Jumala on häntä vaurastuttanut, kassat olisivat täynnä ja niistä voitaisiin maksaa palkat työntekijöille; ja tämä edistäisi lähetystyötä kaikilla suunnilla huomattavasti." -Testimonies for the Church vol. 5.

"Mikään ei saisi kääntää heidän mieltään pois heidän suuresta työstään tai millään tavoin herättää vastustusta ja estää työn jatkumista... Heidän ei pitänyt tuhlata aikaa tarpeettomiin tervehdyksiin t a i kulkea talosta taloon vain huvin vuoksi... Heidän tuli taloon astuessaan käyttää kaunista tervehdystä: 'Rauha tälle talolle.' Luuk. 10: 5. Tuo talo saisi siunauksia heidän rukouksistaan, heidän kiitoslauluistaan ja raamatunselityksistään perhepiirissä." -AT s. 331.

3. Mikä erikoinen siunaus sisältyi heidän tervehdykseensä kun he astuivat sisälle jonkun kotiin? Luuk. 10:5, 6.

"Kaikkiällä Kristuksen työkentällä oli sieluja, jotka olivat heränneet näkemään tarpeensa ja jotka isosivat ja janosivat totuutta. Oli tullut aika lähettää sanoma Hänen rakkaudestaan näille kaipaaville sydämille. Kaikkien näiden luo opetuslasten tuli mennä Hänen sanansaattajinaan. Näin uskovaiset tottuisivat pitämään heitä Jumalan määrääminä opettajina, ja kun Vapahtaja otettaisiin pois heidän luotaan, he eivät jäisi ilman opettajia." -AT s. 330, 331.

4. Mikä armotyö heidän tuli suorittaa? Mikä oli erikoista sanomassa, jota heidän tuli saarnata? Luuk. 10:9; 9:2.

"Kun Kristus lähetti kaksitoista opetuslastaan ensimmäiselle lähetysmatkalle, hän käski heitä: 'Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.' Matt. 10: 7, 8. Myöhemmin lähettämälleen seitsemällekympenelle hän sanoi: 'Ja mihin kaupunkiin te tulettekin -- parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. Luuk. 10: 8, 9. Kristuksen läsnäolon voima seurasi heitä, ja 'ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: 'Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden'. Luuk. 10: 17." -SLS s. 105.

5. Miten heidän tuli suhtautua ihmisiin, jotka eivät olleet kiinnostuneita tai jotka olivat heidän sanomaansa vastaan? Kuinka vakava oli se kutsu, jonka he esittivät? Luuk. 10:10-16.

"Lähetäessään ne seitsemänkymmentä Jeesus pyysi heitä, kuten oli pyytänyt niitä kahtatoistakin, etteivät he tunkeutuisi minnekään, minne eivät olleet

tervetulleita. Hän sanoi: 'Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa: Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle.' Heidän ei tullut tehdä tätä vihoissaan tai loukkaantuneina, vaan osoittaakseen, kuinka hirveätä on hylätä Herran sanoma tai Hänen sanansaattajansa. Herran palvelijain hylkääminen on Kristuksen itsensä hylkäämistä." -AT s. 471.

Ihmeellisiä tuloksia

6. Millaisia suuria tuloksia he saivat aikaan täyttäessään pyhää tehtävänsä? Mitä Jeesus siinä näki? Luuk. 10:17, 18.

"Jeesus näki mielessään menneitä ja tulevia tapahtumia. Hän näki Lusiferin, kun hänet ensin heitettiin alas taivaasta. Hän näki eteenpäin omiin tuskallisiin kokemuksiinsa, jolloin pettäjän luonne paljastuisi kaikkien maailmojen nähden. Hän kuuli huudon: 'Se on täytetty ' Joh. 19: 30, joka ilmoitti, että kadotetun ihmissuvun lunastus oli suoritettu ikuisiksi ajoiksi ja että taivas oli ainiaaksi turvattu Saatanan syytöksiltä, petöksiltä ja pyyteiltä. Yli Golgatan ristin, johon liittyi tuskaa ja häpeää, Jeesus katsoi siihen suureen päivään, jolloin ilmapallan hallitsija tuhottaisiin siinä maassa, jota hän kapinallisuudellaan niin kauan oli turmellut. Jeesus näki pahalaisen työn ainiaaksi päättyneen ja Jumalan rauhan täyttävän taivaan ja maan." -AT s. 473.

7. Kuinka suuri oli voima, minkä he saivat? Mutta mitä heidän tuli pitää suurimpana ilonaan? Luuk. 10:19, 20.

"Pyhän Hengen kaikkivoiva voima on jokaisen katuvan sielun puolustuksena. Kristus ei salli vihollisen valtaan joutua ainoankaan, joka katuen ja uskossa on pyytänyt Hänen suojelustaan. Vapahtaja on kiusattujen ja koeteltujen lastensa rinnalla. Hänen kanssaan heitä ei voi kohdata mikään tappio, menetys, voittamaton este tai häviö; kaikki me voimme Hänessä, joka meitä vahvistaa. Kun kiusaukset ja koettelemukset tulevat, älä odota, kunnes kaikki pulmat ovat ratkaistut, vaan katso Jeesukseen, auttajaasi... Lupauksen kaari, joka ympäröi taivaan valtaistuinta, on ikuisena todistuksena siitä, että 'niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan Hänellä olisi iankaikkinen elämä'. Joh. 3: 16. Se todistaa maailmankaikkeudelle, ettei Jumala tule milloinkaan jättämään kansaansa yksin taistelemaan pahaa vastaan. Se lupaa meille voimaa ja suojaa niin kauan kuin valtaistuinkin pysyy... Älkää iloitko omistamastanne voimasta, jottette menettäisi näkemystänne riippuvaisuudestanne Jumalasta... Mitä vähemmän hemmottelet itseäsi, sitä täydellisemmän ja selvemmän käsityksen saat Vapahtajasi

täydellisyydestä. Mitä läheisemmin liityt valon ja voiman lähteeseen, sitä suurempi valo loistaa yllesi ja sitä enemmän saat voimaa Jumalan työhön.” -AT s. 473, 474.

Mietiskelyä varten

”Totinen Todistaja sanoo: 'Katso, minä seison ovella ja kolkutan.' Ilm. 3: 20. Jokainen Jumalan sanan sisältämä tai Hänen sanansaattajansa julistama varoitus, nuhde ja kehoitus on kolkutus sydämen ovella. Se on Jeesuksen ääni, kun Hän pyytää päästä sisään. Joka kerran kun kolkutuksesta ei välitetä, vähenee myös halu oven avaamiseen. Jos tänään laiminlyömme Pyhän Hengen kutsun, ei se kaiu yhtä voimakkaana huomenna. Sydän tulee vähemmän herkäksi ja vaarallisen välinpitämättömäksi elämän lyhyydestä ja sitä seuraavasta ikuisuudesta. Meidän tuomitsemisemme suurena tuomiopäivänä ei johdu siitä, että olemme olleet väärässä, vaan siitä, että olemme laiminlyöneet taivaan lähettämät tilaisuudet oppia tuntemaan totuus.” -AT s. 472.

Lisätutkimista varten: Matt. 10:1-42; Mark. 16:15-18

"Herra suokoon teille menestystä tässä työssä, sillä evankeliumi on Jumalan pelastava voima, kun se sisällytetään käytännön elämään, kun sitä harjoitetaan. työn yhdistyminen ruumiin ja sielun hyväksi on evankeliumin todellinen tulkinta." -A Call to Medical Evangelism

Lähetyskertomus Haitista

Luettavaksi sapattina 31. joulukuuta 2011

Erikoissapattikolehti kerätään 7. tammikuuta 2012

Kun 7,0 magnitudin voimakainen maanjäristys iski Haitin pääkaupunkiin Port-au-Princeen 16:53 tiistaina 12. Tammikuuta 2010, kaupunki ja sitä ympäröivät alueet tuhoutuivat. Se oli pahin maanjäristys maassa 200 vuoteen, eikä kukaan ollut valmistautunut siihen. Kuvat hävityksestä näyttivät lukemattomia sortuneita rakennuksia, joita rakentaessa käytettiin liian vähän tai ei yhtään teräsvahvikkeita, eikä avun jakamiseenkaan ollut tarpeeksi tiloja jäljellä.

Vuosisatojen saatossa monet maat ovat yrittäneet valloittaa, kukistaa ja asuttaa Haitia. Tänä päivänä 95% haitilaisista on vapautettuja orjia, joilla on juuret Länsi-Afrikassa. Maan historia on ollut täynnä sotia, vallankumouksia, julmuuksia, sortamista, hyväksikäyttöä ja jopa kansanmurhaa. Melkein minkä tahansa taloudellisen mitta-asteikon mukaan Haiti on köyhin maa Amerikoissa, ja on sijoitettu 149:neksi 182 maasta maailmassa. Noin 80% maan yhdeksästä miljoonasta asukkaasta elää köyhyydessä, ja puolet heistä on lukutaidottomia.

Vaikka useimmat haitilaiset luetaan katolisiksi (80%) tai protestanteiksi (16%), monet myös uskovat ja harjoittavat Voodooa, joka on seos erilaisia Afrikkalaisia spiritualistisia perinteitä. Monet jopa harjoittavat Voodooa ja katolilaisuutta rinta rinnan, mutta evankeliset protestantit ovat sen katkeria vastustajia ja tuomitsevat sen jatkuvasti paholaisen palvonnaksi. Monet heistä väittävät, että Haitin kärsimykset johtuvat siitä, että Jumala rankaisee maata Voodooon harjoittamisen takia.

On kummallista, että monet, jotka uskovat Saatanan ensimmäisen valheen, "Ei, ette te kuole." (1. Moos. 3:4) tuomitsevat sen valheen harjoittamisen vietyä sen loogiseen lopputulokseen. "Kahden suuren erheen avulla, sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhittämisen, saatana kietoo ihmiset petoksiinsa. Edellinen laskee spiritualismin perustuksen, ja jälkimmäisen muodostaa Roomaan yhdistävän myötätunnon siteen. Yhdysvaltain protestantit tulevat ensimmäisinä ojentamaan kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritualismin käteen; samoin he kurottautuvat Roomasta erottavan kuilun yli puristaakseen tuon vallan kättä; ja tämän kolmiliiton vaikutuksesta tämä maa seuraa katolisen kirkon jälkiä omantunnon oikeuksien polkemisessa." -ST s. 575.

Vaikka useimmat protestantit tuomitsevat Voodooon, heillä on kova työ toimia sen vaikutuksia vastaan. Käännyttyään pois Raamatun selkeistä totuuksista niin tässä kuin muissakin asioissa, he eivät mahda sille mitään, vaan pyyhkiytyvät spiritualismin pyörteisiin.

Viime aikoina uskonpuhdistustyö on laajentunut huomattavasti Haitissa, yrittäen tuoda pelastuksen ilosanomaa Saatanan viisasteluiden ja valheiden pimentämiin mieliin. Tämä tiedon levittäminen sai alkunsa Dominikaanisessa tasavallassa sekä Yhdysvalloissa asuvien haitilaisten keskuudessa. He puolestaan ottivat yhteyttä ystäviin ja sukulaisiin Haitissa ja Dominikaanisessa tasavallassa. Sieltä sanoma on levinnyt Haitissa erityisesti Port-au-Princeä ympäröivillä alueilla. Tämän takia monet työntekijät ja vapaaehtoiset ovat vierailleet alueilla, että ne, jotka janoavat tietoa todellisista adventistien tavoista, saisivat haluamansa tiedon. Veli Martin Lagunas Meksikosta, Pohjois-Amerikan apulaisaluevastaava, ja muut ovat tehneet useita vierailuita alueelle luodakseen uusia väyliä levittää totuutta.

Me kiitämme Jumalaa heidän vapaaehtoisista uhrauksista, jotka ovat vapaaehtoisesti jo käyttäneet aikaansa ja taitojansa tavoittaakseen sieluja Haitissa. Minkä tahansa työn aloittamisessa on aina haasteensa. Herramme elämä ja kuolema paljastaa uhrauksen ja palveluksen hengen; siispä se on sekä Jumalan työn aloittamista, että jo aloitetun Jumalan työn jatkamista! Lisää seminaareja, konferensseja ja evankelistisia kampanjoita tulisi pitää; päämaja pitäisi perustaa; enemmän kirjoitettua tietoa tulisi valmistaa ja myös jakaa ranskan kielellä; ja hyvin suunniteltu humanitaarinen ja koulutuksellinen järjestelmä tulisi perustaa tähän maahan, joka on köyhä sekä fyysisten resurssien suhteen, että tiedon

suhteen Taivaallisesta Jumalasta ja Hänen Pojastaan. Jeesus kehotti meitä auttamaan tässä työssä, kun Hän sanoi kahdesti: "Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." Matt. 25:40, 45.

Tämän katastrofin ollessa vielä ihmisten tuoreessa muistissa, on tilaisuus avata Raamattu ja esittää heille evankeliumin valoa voimalla ja kirkkaudella. On vaikeaa edes käsittää, mitä nämä ihmiset joutuvat kohtamaan ja minkälaista olisi ollut syntyä heidän tilanteeseensa. Siitä huolimatta, suuri Luoja on siunannut meitä ja laittanut sydämiimme halun auttaa, joten auttakaamme avokätisesti ja uhrautuvaisesti. Hän lupasi, että "Joka köyhää armahtaa, lainaa Herralle, ja Herra maksaa takaisin hyvän teon." Sananl. 19:17.

Antakoon Jumala meille kaikille sen innoituksen omistautua Hänen palvelukselleen, koska olemme saaneet siunauksia sielujen pelastamiseksi ja Hänen nimensä kirkastamiseksi tulevien päivien koettelemuksissa.

-Larry Watts Pääkonferenssin Pohjois-
Amerikan edustaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälisen lähetyssurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi Toimituspaikka Suomessa: Mastotie 10,
37800 Toijala

www.spaup.org info@spaup.org
